

hêviya gel

Sal: 4
Hejmar: 33
Çiri-1990

KARKERÊN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BİNDEST YEKBÎN!

TÜRKİYENİN SAVAŞ HAZIRLIĞINA KARŞI İÇ SAVAŞI DAYATALIM

Sömürgeci Irak yönetiminin emperyalist amaçlı Kuveyt işgali ve ilhaki ardından, cümle emperyalistler insan hakları savunucusu, anti-ışgalci kesilerek "ışgalci Saddam'a ders vermek"(!) amacıyla Ortadoğu'yu yeniden işgal ettiler. Sadece ABD en gelişkin silahlarla donanmış 200 bin askerini bölgeye yığdı. İngiltere, Fransa, Japonya ve bölgedeki gerici Arap iktidarları bu savaş hazırlıklarına fiilen asker vererek katılırken, F.Almanya vb. ülkeler, yasaları elvermediği için, asker yollamazken savaşa tüm maddi imkanlarıyla destek veriyorlar. Helsinki zirvesinde ABD, Irak'a karşı savaşı başlatma konusunda Gorbaçov'dan gerekli garantiyi aldı.

Bu gelişmeler Ortadoğu'da her an patlamaya hazır bir savaş ortamı yaratırken, ABD'nin sadık uşağı TC yöneticilerine de yeni bir gün doğmuş oldu.

Sosyalist sistemin çözülmesi, Doğu Avrupa ülkelerinin teker teker kapitalist çarkın içine düşmesi ve sistemler arası soğuk savaş ortamının yerini silahsızlanmaya bırakmasıyla birlikte, emperyalist beylerinin nezdinde gözden düşen ve NATO'nun işlevsiz hale gelmesiyle prestiji sifıra inen Türkiye, uşaklıkta ne kadar sadık olduğunu dostları emperyalistlere göstermek ve olası gelişmelerden pay kapmak için, savaş kıskırtıcılığının ön saflarında yerini aldı. Kukla meclisten, savaşa katılma ve asker yollama yetkisini hükümete devrettirdi. Ve bu yetkilerin hepsini kendi şahsında toplayan Özal, ABD ve Ortadoğu turuna çıktı. Özal dışarda yitirilen prestijini yeniden kazanma ve Körfez krizi sonunda, Irak'ın

resmi sınırları içinde bile olsa, Kürt halkının kendi insani ve demokratik haklarını kazanma olasılığına karşı durma savaşımını verdi. TC'nin en büyük korkusu, Irak'ta, Saddam sonrası bir iktidarda, Kürtlerin ne oranda temsil edileceği ve hangi haklara kavuşacağıdır. Bu konu, Körfez kriziyle birlikte, tüm burjuva basınında en fazla işlenen konulardan biri oldu. Kürt tehlikesi işlenerek şoven duygular şahlandırdıldı. Ortadoğu'da siyasi haritanın değişeceğine ve bundan pay kapmak için şimdiden aktif bir taraf olmak gerektiğine inanan Özal ve şürekasının temel politikası, ABD emperyalizminin yanında savaş çığırkanlığı yapmak oldu.

Körfez krizi ve savaş çığırkanlığı içeride de faşist iktidarın işine yarıyor. %16-17'lik bir oy potansiyeli ile iktidarı elinde tutan ANAP iktidarı, içeride, genel greve varacak işçi eylemliliği ile yüz yüzedir. Memurlar on yıldan beri ilk kez, grevli ve toplu sözleşmeli sendikal hakları için sokaklara dökülmüştür. Enflasyon zaptedilemiyor, işsizler ordusu ve gecekondular iktidarı tehdit ediyor. Kürdistan'da tüm baskılara rağmen gerila hareketi durmuyor, Kürt halkı yer yer toplu ayaklanmalara varan kitle eylemliliğine girişiyor. Bütün bu gelişmeler Özal ve şürekası için ölüm çanlarını çalar iken, Körfez krizi arayпта bulamadıkları bir çıkış yolu oldu. TC hemen bir savaş ortamına girdi. Yeni kararnameler en katı biçimde uygulanmaya sokuldu. Grevler erteleniyor, işçi ve emekçilerin tüm hak arama yolları iyiden iyiye tıkanıyor, savaş hali bahanesiyle zam ve zulüm

katmerleştiriliyor. Bu zulüm, zaten savaş halini yaşayan Türkiye Kürdistan'ında, yaşamı çekilmez hale getiriyor. Şimdiye kadar dağda gördükleri çiftçi, çoban vb. suçsuz insanları sorgusuzca kurşuna dizeler, şimdi açıkça köy meydanında köyün delisini, camilerde köy imamlarını (Kayadeler-Uzkundos'ta köy imamı İbrahim Döner) katletmeye başladılar. Kürdistan'da köy koruyuculuğunu kabul etmeyenlerin evleri özel timlerce ateşe veriliyor, yakılıp yıkılıyor. Sivil halkın bölgeyi terk etmesi isteniyor, sürgün politikası yeniden cezaevlerine yöneliyor. Son olarak Diyarbakır'dan sürgün edilen savaş esirlerinin tek kişilik hücrelerle donatılmış Eskişehir cezaevine nakledilecekleri tahmin ediliyor. Böylece yüzlerce can verip ama teslim olmayan, insan onurunu işkeneye eğemen kılan zından direnişçileri tek tek teslim alınmak isteniyor. Bunca zulme karşı, bölgedeki tüm demokratik güçlerin sesi, savaş çığırkanlığını aşip kimselere ulaşmıyor. Savaş kıskırtıcılığı demokrasi savaşımını engelliyor, ırkçılığı körüklüyor, toz duman içinde faşist sömürgeci TC'nin katliamlarını ve anti-demokratik uygulamalarını gizliyor. İşte özal ve şürekası bu nedenle savaş çığırkanlığı yapıyor.

Türkiye'nin savaşa katılmasında, Türkiye ve K.Kürdistan halklarının çıkarı yok.. savaştan çıkar bekleyen sömürgeci Türk burjuvazisidir. O, bu politikayla kendi iktidarını sağlamlaştırma, içeride demokratik muhalefeti susturma ve bir bütün olarak Kürt halkını yok etmek istemektedir. TC hiç bir

dönemde anti-işgalci olmanıştır; olamaz.. Daha dün Kıbrıs'ı işgal eden, asırlardır Kürdistan'ı sömürgeci olarak kullanan ve bu halkı yok etmek için "sınırlar ötesi" hareketlere girişip savaş uçaklarıyla bombalayan TC, insan haklarından, demokrasiden bahsedemez. Anti-işgalci bir tavır takınması inandırıcı olamaz..

Türkiye ve Kuzey Kürdistan halkının, körfezdeki it dalaşında emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda savaşa sokulması halinde, halklarımızı bekleyen açlık ve katmerli zulümdür. Böylesi bir savaşta binlerce genç ve dinamik insanımız heba edilecek, kimyasal silahlarla bölge yaşanmaz hale sokulacak, Kürdistan boydan boya savaş alanına dönüşecek ve kürt halkı

toptan imha edilme tehlikesiyle yüz yüze gelecektir. Bölgeye çöreklenen emperyalistler yeni birtakım paktlar oluşturarak bölgedeki tüm ilerici çıkışları engeleyecek ve ulusal kurtuluş hareketlerini kanla boğacaklardır.

Körfez bunalımında, Türkiye'nin, emperyalistlerin yanında savaşa katılmasına karşı dururken, Irak'ta BAAS iktidarının ve Saddam canisinin emperyalist amaçlı saldırılarını, Arap halkına karşı anti-demokratik uygulamaları ve Kürdistan'a yönelik yok etme politikasını bir an için göz ardı edemeyiz. Bu savaşta Türkiye ve Kürdistan halklarının yeri, anti emperyalistlik perdesi altında, İrkçı BAAS'ın ve Saddam canisinin yanı olamaz.

Türkiye ve Kuzey Kürdistan halkla-

rının, emperyalistlerin veya emperyalist amaçlı BAAS iktidarının yanında savaşa sokulmasına hayır diyelim!

Türkiye'nin, herhangi bir taraf lehine, savaşa katılması halinde, Türkiye ve Kuzey kürdistanlı ilericilere, devrimcilere düşen tarihi görev; Türkiye'de iç savaşı başlatmak, Kürdistan'da anti-sömürgeci savaşı yükselterek faşist sömürgeci devlet çarkını parçalamak, Türkiye ve Kürdistan halklarının demokratik iktidarlarını inşa etmek olmalıdır. Bu politikaya denk düşen "Türkiyenin savaşa katılmasına hayır!" şiarıyla mücadelenin her alanında birliktelikler oluşturalım; "savaşa karşı iç savaş!" şiarıyla mücadeleyi yükseltelim.

İrkçı BAAS iktidarı yıkılmalı emperyalizm ortadoğu'dan kovulmalıdır!..

Irak devleti de bölgedeki diğer devletler gibi, birinci ve ikinci paylaşım savaşları sonunda, emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda, bölge halklarının bölünüp parçalanması ve kum üzerinde sınırlarının çizilmesiyle oluştu.

1918'de birinci emperyalist paylaşım savaşı galibi olarak bölgeye giren ingilizler, bölgedeki Osmanlı varlığına son verirken karşılaştıkları en sert cevaz kürtlerdi. Bu dönemde İngiliz işgaline karşı Şeh Mahmut Berzenci yönetiminde direnen Kürtler, İngilizlerin böl-yönet politikaları ve Lozan'da dönen entrikalar sonucu yenildiler. Güney Kürdistan Irak devlet sınırları içine alındı. Irak o günden bu yana, bir sömürgeci devlet olarak emperyalistlerin desteğinde Kürt halkını yok etme savaşı vermektedir.

Irak, 1920'lerden 1946'ya kadar İngiliz mandası olarak kaldı. İngilizler çekilirken kendilerine sadık Haşimi monarşisi Irak'ı yönetiyordu. 1958'de Haşimi monarşisi General Abdulkerim Kasım'ın darbesiyle yıkıldı. On yıl boyunca darbeler birbirini izledi, 1968'de İrkçı BAAS, ilerici muhalefeti temizleyerek tek başına iktidar oldu. Kürt halkına yönelik imha politikası bu süreçte de devam etti.

BAAS iktidarı, tarihten günümüze kadar, kendi içinde komplocu bir anlayışı besleyerek, parti içinde ve dışın-

da muhalefete karşı bu yöntemle yaklaştı. BAAS'ın bu özelliği 1980'de yönetimi eline alan Saddam'la birlikte daha bir belirginlik kazandı. Dara düşüğünde Kürtleri ve ilerici muhalefeti yanına almak için binbir türlü hileye başvuran BAAS iktidarı, yerini sağlama bağladıktan sonra en büyük darbeyi yine Kürt halkına ve Arap muhalefetine vurdu. Kürt halkının tüm ulusal demokratik haklarını gasp etmesi, sürgün politikasıyla Kürdistan'ı boşaltması yetmediği gibi, 1988'de, MB kararıyla yasaklanan kimyasal silahları Kürt halkına karşı kullanarak 5.000'i aşkın insanı boğdu ve onbinlercesini sakat bıraktı. Bütün bu katliamlar ve anti-demokratik uygulamalar yaşanırken dünya kör ve sağırdı.

Dün Hiroşima ve Nagazaki'de atom bombalarıyla kitlesel katliamlar yaratan Emperyalistlerle, Halepçe'nin mimarı BAAS'ın emperyalist amaçlı saldırıları arasında ayırım yapmaya çalışmak boşunadır.

Kuveyt'i işgali de Irak'ın yeni bir mahareti değil, eskiden beri var olan işgalci ve emperyalist amaçlı saldırıların bir devamıdır. 8 yıllık İran-İrak savaşında Milyonlarca insanın katline sebep olan saldırgan BAAS iktidarının anti-emperyalistliği ve İslam adına "kutsal topraklar"ı işgalden kurtarma diye bir derdi yoktur; olamaz. Kendi ülkesinde Arap muhalefetine soluk al-

dırtmayan ve örgütlü hiç bir muhalefeti yaşatmayan BAAS faşizminin Arap halklarının birliğinden bahsetmesi inandırıcı değildir, olamaz. Bunlar ikiyüzlü ve sahte politikalarının bir yönüdür; Dara düşüğünde yanına almak istediği güçlere karşı bir tuzaktır. Saddam bu politikasında bugün de belirli bir mesafe katetmiş görünüyor. Anti-emperyalist propaganda, Arap milliyetçiliği ve "kutsal toprakları kurtarma" şiarıyla Arap halkının belli bir kesimini, geçici de olsa, yanına almış görünüyor.

Ancak, Saddam bu kez cami duvarına işemiştir. 8 yıllık İran-İrak savaşında oldukça uzmanlaşan, gelişkin silahlara sahip bir orduya sahip olmak bile, BAAS iktidarını yıkımdan kurtaramıyacaktır. Emperyalistlerin, Irak'ın Kuveyt'i ilhakını bahane ederek, kendi çıkarları doğrultusunda bölgeye yığınak yapmaları, bölgede yeni bir savaş ocağı yaratarak uzun vadeli çıkarlarını garantiye almak istemeleri ile, Kürt halkının, Arap muhalefetinin ve Irak'taki diğer azınlıkların Saddam diktatörlüğünü yıkmaya istemi, bir an için çakışır gibi görünse bile, bu durum Irak Kürdistanındaki ulusal demokratik mücadeleye ve ilerici Arap muhalefetinin BAAS karşıtı mücadelesine engel olmamalıdır. Kuveyt işgali öncesi var olan ve yarım asırdır aralıksız devam eden Kürt ulusal kurtuluş mü-

cadelesime ve yıllardır devam eden Irak Arap muhalefetinin savaşımına gölge düşürmemelidir. Unutulmaması gerekir ki, ırkçı BAAS yönetimi kendi emperyalist amaçları doğrultusunda giriştiği saldırılarla bizzat emperyalizmin ekmeğine yağ sürmüştü ve İran saldırısında, Kürt halkına yönelik yok etme politikasında emperyalistlerden destek alarak, onların bölgedeki piyonu durumuna gelmiştir. Irak'taki ulusal kurtuluş savaşımının ve Arap muhalefetinin, BAAS ırkçılığına karşı yürüttükleri savaşımın hedefi "Irak'a demokrasi Kürdistanı otonomi" olarak belirlenmiştir.(ki, bu belirleme bizzat eksik ve yanlış) Belirlenen bu hedefe yönelmek bile anti-emperyalist olmayı zorunlu kılmaktadır. Bu nedenle, Irak'ta, BAAS iktidarına karşı, Kürt, Arap, Asuri halkları ve diğer azınlıklar ölümle darbeyi vurmaya çalışırken; Bu savaşımı, aynı ölçüde, emperyalist güçlerin bölgeyi terketmesi konusunda da sürdürmelidir.

Güney Kürdistan ulusal kurtuluş güçleri, Irak Arap muhalefeti ile geniş tabanlı Irak muhalefet cephesini oluşturmak için uğraş verdiği bu günlerde, yeniden silahlı savaş başlatma konusunda bekleme sürecine girmiş bulunmaktadır. Emperyalist güçler de bu süreçte kendilerine uygun bir muhalefeti oluşturmak için faaliyet yürütmektedirler.

Hızla gelişen süreçte, sorunun çözümü "bekle gör" politikasıyla emperyalistlerin tekeline ve vîddamına bırakılmamalıdır. Örgütlü ve bağımsız bir politika ile BAAS ırkçılığına ve emperyalizme karşı yürütülecek olan mücadele, Kürt halkının ve bölge halklarının çıkarına olacak ve bölgede istikrarın sağlanması konusunda ileri mevzilerin kazanımını sağlayacaktır. Bu nedenle, Kürdistanı cephenin için-

de yer aldığı geniş tabanlı Irak muhalefetinin tavrı; BAAS iktidarını yıkmak ve emperyalizmi bölgeden kovmak için savaşımı yükseltmek olmalıdır.

Emperyalistler bölge halklarının koruyucusu olamaz!..

Arap halkını kendi çıkarları doğrultusunda bölen ve yarattığı her sunni devletin başına bir şey ya da emir atayan; bu böl-yönet politikasıyla arap halkını iliklerine kadar sömüren emperyalizm arap halkının baş düşmanıdır; arap halkının koruyucusu olamaz.

Daha dün Libya'yı bombalayan, Suriye'yi tehdit eden, İsrail siyonizmini arap halkına karşı koç başı olarak kullanan emperyalizm, arap halkının dostu olamaz.

Hiroşima ve Nagazaki'de atom bombalarıyla kitlesel katliamlar yaratan, Vietnam'da işgalciliğin en uç örneğini veren, Panamayı işgal eden, Liberya'ya asker çıkaran bu emperyalistler insan haklarının savunucusu olamaz. Bunlar artık Ortadoğu halklarının belleğinde yer eden olgulardır. Yıllardır emperyalizmin baskısını bedeninde duyan bölge halkları bu "koruyucuları" iyi tanımaktadır. Zaten emperyalizmin bölgeye güç yığmasının altında yatan temel neden, bölgede emperyalizme ve emperyalistlerin işbirlikçisi gerici iktidarlara karşı dipten gelen tepkileri sindirmektir. Bugüne kadar ırkçı BAAS iktidarını destekleyen ve katliamlarına göz yumarak onu cürretlendiren cümle emperyalistler, Kuveyt işgalini bahane ederek Ortadoğu'yu yeniden işgal ettiler.

Son yıllarda sosyalist sistemin çözümlenmesi ve Doğu Avrupa ülkelerinin kapitalizme doğru yol almasıyla birlikte Avrupa emperyalizmi yeni açılan pazara el atarak palazlanırken, ABD em-

peryalizmi, aynı ölçülerde, gelişmelerden yararlanamamakta ve ekonomik olarak gerileme sürecine girmiş bulunmaktadır.

Dünyadaki değişim süreci ile birlikte soğuk savaşın sona ermesi, ABD'nin Avrupa'dan 50 bin askerini geri çekmek zorunda kalması, NATO'nun işlevinin tartışılması vb. gelişmeler, ABD'nin prestijini düşürürken, pentagonun da çıkarlarını tehdit etmektedir. Yeni yeni savaş ocakları açmak isteyen pentagon ve ABD için, Irak'ın Kuveyt'i işgali cankurtaran simidi oldu. ABD, 200 bin askerini bölgeye yığarak bölgedeki petrol kaynaklarını kontrolüne alırken, "Demokrasi havarisisi" kesilerek yitirilen prestijini kazanmaya ve işlevinin bitmediğini kanıtlamaya çalıştı.

Gelişmeler, Kuveyt işgalinin, Irak ile ABD arasında danışıklı görüşle gerçekleştiğini göstermektedir. ABD'nin, Irak'ın Kuveyt'i tehdit etmesi karşısında sessiz kalması ve işgal hazırlıkları süresince Irak'ı azmettirici tavırlara girmesi bu ihtimali güçlendirmektedir.

Bölge zenginliklerini talan eden emperyalizm ve bölge gerici iktidarları, Arap, Kürt ve diğer bölge halklarının dostu olamaz. Soruna köklü çözüm bulunmadıkça, yeni yeni savaş ocaklarının açılması ihtimali ortadan kaldırılamaz. Bu nedenle, soruna, emperyalistlerin desteğinde çözüm aramak "kırk katırla kırk satır" arasında tercihte bulunmaktan öte birşey değildir. Çözüm; bölge halklarının emperyalistlerin böl-yönet politikasını boşa çıkararak, kendi kaderini kendi eline alması, BAAS diktatörlüğüne ve bölge gerici iktidarlarına karşı savaşımı yükseltmesidir. Bölgede kalıcı barışın sağlanması, bölge halklarının sefaletten kurtulması ve kardeşçe yan yana yaşamasının tek çıkar yolu budur.

EFET QAZÎ NE YA EWELÎN Û NE YA DAWÎYÊ YE

Di 6ê Ilona 1990'de li bajarê Westeros a Swedê, nameyekê bi bombe ku ji kutîta posta Emir Qazî re hatîbû şandîn. bi destê Efet Qazî hat vekîrîn. bumble destê Efet Qazî de teqîya û şehît ket.

Efet Qazî, Keça Pêşevayê Kurd. serokê Komara Kurd a Mehabadê. Qazî Muhammed bu. Û hanîm u hevalbendê Serokê Partiya Serbixwe a Kurdîstanê Emîr Qazî bu.

Wê, jiyana xwe ji bo rîzgariya Kurdîstanê da

bu.

Efet Qazî, şehîdê me yê ne ewelîn ne ya dawîyê ye ku bi destên kolonyalîstan hatine kuştin. Hêzên kolonyalîst her dem dest bi metodên weha kirine û dikin. Ji bo rawestandîna tekoşîna serxwebûn û azadîya Kurdîstanê, tiştên kû ji destên wan têtin. texpîr nakin. Lê yê wê Efet hanîm dê her weht ji nûve çêbibin û li hember dijmin derkevin û ala tekoşînê li erdê nehêlin.

Di 22 ê Ilonê de Efet Qazî li Swed li bajarê Westerosê hat weşartin. Ji 2000 ê zedetirîn kes ji bajarê cuda hatin û li westerosê di merasîma cenazê Wê de beşdar bûn û kin u nefreta xwe ji dijminre dan xwîyakirin ku bi kuştinê Kurd nayê qedandîn.

Şehîdên me nemirin.

BASINA AÇIKLAMA

Temel insan hak ve özgürlüklerine, insan kişiliğinin onur ve değerine Ulusların hak eşitliğine, Uluslararası Hukukun temel ilkelerine, halklar arasında evrensel barış ve güvenliğe yüksek değer biçen ve bu yolda bir savaşım yürüten İNSAN HAKLARI DERNEĞİ'nin DİYARBAKIR, SİİRT, ŞANLIURFA, VAN, TUNCELİ ve ADIYAMAN şube yöneticileri 15 Eylül 1990 günü Diyarbakır'da toplanarak bölgedeki son gelişmeleri değerlendirmiş ve aşağıdaki ortak görüşlerin basın aracılığıyla kamuoyuna duyurulmasında uzlaşmıştır.

1-ABD Emperyalizmi, Ortadoğuda ki çıkarları gereği, uluslararası diğer emperyalist güçleri de yedeğine alıp, Kürt Hiroşması Halepçe'de 5000 Kürdü, emperyalist silah tekellerinin ürettiği kimyasal silahlarla katleden faşist diktatör Saddam yönetimindeki Irak'ın, Kuveyt'i işgali ve ilhakını bahane ederek Türk, Kürt, Arap, Fars ve tüm Ortadoğu halklarına büyük feleketler getirecek bir savaşı, Türkiye'yi de içine alarak başlatmak istiyor. Türkiye, pentagon patentli savaş senaryolarının piyonu ve ABD'nin Ortadoğu'daki jandarması olamaz.

Türkiye'nin emperyalistlerin buyrukları doğrultusunda, Irak'a karşı bir savaşa girmesi, birçok insanın ölümünün ve sakat kalmasının dışında, daha da yıkıma gidecek ekonomisinin faturasının işçi ve emekçilere çıkarılmasına, kısıtlı da olsa, hala varolan demokratik hakların askıya alınmasına ve özellikle Bölgemizde, halkımız üzerindeki baskı ve soykırım politikalarının derinleşmesine neden olacaktır. Bir savaş durumunda bölgemiz, başta kimyasal silahlar olmak üzere tüm kitlesel kırım silahlarının deneneceği bir manevra alanına dönüştürülecek, bu yolla ulusal ve toplumsal muhalefetin ezilmesi sağlanacaktır. Bu nedenle, Türkiye'yi Irak'a karşı haksız bir savaşın içine çekme çabaları karşısında, tüm demokrasi ve barış güçlerini etkinliklerini artırarak "SAVAŞA HAYIR" demeye çağırıyoruz. Bu savaş bizim savaşımız, bu savaş haklı bir savaş olmaz.

2- Ulusal Haklar, insan haklarının

vazgeçilmez temel bir öğesidir. Uzun yıllardır, halkımızın ulusal varlığını, dili, kültürü ve tarihi değerlerini rededen inkar, talan ve asimilasyon politikaları, son çıkarılan SS Kararnameleriyle birlikte bölgeyi teerit politikasına yönelmiştir. Bu politikanın amacı, eşitlik, özgürlük ve adalet temelinde yükselen Ulusal ve Toplumsal Muhalefeti tümüyle ezmektir. Bölgede dozu giderek artan insan hakları ihlalleri, işte bu baskı ve yıldırma politikalarının eseridir.

Son günlerde, savaş krizi ortamını fırsat bilerek Şırnak, Eruh ve Pervari'de olduğu gibi, köy koruculuğunu kabul etmeyen köylülerin evlerini ateşe veren, Bölgedeki köyleri zorla boşaltan ve ormanlarımızı yakan militarist güçlerin, Nusaybin İlçesi Kuruköy'ü beş gün abluka altına alarak çocuk, kadın, yaşlı, genç ayrımı yapmadan tüm köylüleri işkenceden geçiren, ailelerinin ısrarlı istemlerine rağmen, ölen gerillaların cenazelerini dahi vermeyen çağdışı zihniyetin, daha dün Siirt-Çevrimli ve Hakkari-İkiyaka köylerinde masum insanların kanları üzerinde çirkin senaryoların düzenleyicileri Hakkari ili Yüksekova ilçesinde vahşi yöntemlerle katlettikleri köylüleri kamuoyuna "terörist" diye ilan edenlerin, Diyarbakır Çevik Kuvvet Merkezinde olduğu gibi işkenceyi sistemli olarak sürdürenlerin ve gözaltında kaybolan kişilerin sorumlularının, Türkiye'nin de altında imzası olduğu İnsan Hakları Evrensel Beyanamesi, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, İşkence ve Onur Kırıcı Davranışlara karşı Sözleşme gibi; insanın insanlaşması sürecinde ve insan onurunun yüceltilmesinde önemli adımlar olarak değerlendirilecek insanlık tarihinin bu önemli belgelerini pervasızca çiğneyenlerin, insanlığa karşı suç işlediklerini, halkımız ve tüm dünya hakları karşısında insanlık karşısında suçlu olduklarını ilan ediyoruz.

3- Bugün bölgemizde, özellikle de Van ve Siirt illerinin varoşlarında kıl çadırlarda barınıp topraklarından zorla atılan, evleri yakılıp evsiz bırakılan, tüm geçim kaynakları ve eğitim olanaklarından yoksun olarak, yaklaşan kış şartlarında barınmak ve gıda sorunları

acil çözüm bekleyen, kendi ülkelerinde mülteci konumuna düşen insanlarımız için özellikle sağlık koşullarından uzak şartlarda bulunan 0-2 yaş grubundaki yüzlerce çocuğumuz için başta kızılây ve kızılbaş kurumları olmak üzere tüm yardım kuruluşlarını acil yardıma çağırıyoruz.

4-Bu tür keyfi ve insanlıkdışı uygulamaların, politik ortamı tahmin edilemeyecek derecede gerginleştireceğini, bölgede huzura, barışa ve kardeşliğe asla hizmet etmeyeceğini, başta bu politikaların ve uygulamaların sorumluları olmak üzere artık herkes bilmelidir. Hiçbir neden bu tür uygulamaları haklı gösteremez. Bölgedeki silahlı hareketler gerekçe gösterilerek özgürlüğe, demokrasiye, eşitliğe ve adalete susamış halkımızın, potansiyel suçlu muamelesiyle karşı karşıya bırakılması, köylülerinden, topraklarından göçe zorlanmaları, evlerinin yakılması, en ağır hareket ve işkencelere maruz tutulmasının soruna çözüm getireceğini sananlar, barış ve kardeşliği dinamitlediklerini artık bilmeli, soruna askeri çözüm arama ve yıldırma politikalarını hızla terketmelidirler.

Ulusal ve uluslararası tüm demokratik kuruluşlar ve anayasal organlar toplumumuzda onarılamaz yaralar açacak bu hukukdışı ve ayrımcı uygulamaları acilen durdurmak için harekete geçmeli, bölge halkı yalnız bırakılmamalı, Turan Dursun'un katledilmesi olayında olduğu gibi düşünmeye kurşun sıkanların karşısına kararlılıkla çıkılmalı, "savaşa hayır" belgileri çerçevesinde basın organları, parlamenterler, aydınlar ve kamuoyu duyarlılığını göstermelidir. 17 Eylül 1990

Hatip Dicle (İHD Diyarbakır şb.Bşk.)

AV.Zübeyir Aydar (İHD Siirt şb.Bşk.)

Yavuz Rinbay (İHD Van şb.Bşk.)

Salih Öztürk (İHD Ş.Urfa şb.Bşk.)

Av. Murat Bilgiç (İHD Adıyaman şb.Bşk.)

Atilla Kızılaslan (İHD Tunceli şb.Yk.üyesi)

Sömürgeci TC yer üstü ve yer altı zenginlik kaynaklarımızı talan ediyordu etmekte kalmıyor. Halkımızı bir bütün olarak yoketme çabası içinde olan sömürgeci güçler Kürdistan'da sadece insana değil, doğaya da düşmanlık ederek Kürdistan toprakları üzerinde canlı ne varsa yok etmeye çalışıyor. Bu nedenle, evleri yıkıyor, ormanları yakıyor, mağaraları zehirli gazlarla girilmez hale getiriyor.

Siirt İnsan Hakları Başkanı Av.Zübeyir Aydar'ın yaptığı araştırma ibret verici olayları gün ışığına çıkarıyor. Av.Zübeyir Aydar'ın çağrısına kulak vermek ve kitleleri duyarlı kılmak açısından rapor niteliğindeki araştırmasını yayınlamayı uygun gördük.

İNSAN HAKLARI ve DOĞANIN KATLEDİLMESİ İLE İLGİLİ BAZI TESBİTLER

1984 yılında başlayan ve genişleyerek devam eden gerilla hareketine karşı devletin yaptığı mücadele giderek kabuk değiştiriyor, hedef değiştiriyor. İlk zamanlarda hedef gerilla ve onlara yardım ettiği şüphesi altında olan halkın bir kesimiydi. Oysa şimdi durum aynı değildir. Hedef oldukça genişletilmiş ve 1989 yılı ilkbaharından bu yana yöre halkının çoğunluğuna (Korucu, muhbir ve ajan olmayı kabul etmeyenler) ve doğaya (özellikle ormanlara) saldırılar yoğunlaşmıştır.

Bu politika gereği olarak 100'den fazla masum insan ya direk kurşuna dizilmiş veya faili meçhul cinayet şeklinde ortadan kaldırılmıştır. Yine aynı politika ürünü olarak onbinlerce hektar orman yakılmış, doğa tahrip edilmiş, daha önce boşalan ve boşatılan yerleşim birimlerine yüzlerce yeni eklenmiş, onlarca köy ve mezra, yüzlerce ev ve ahır içindeki eşyalarla birlikte sahiplerinin gözleri önünde ateşe verilmiştir. Bu şekilde ek olarak onbinlerce meyva ağacı (özellikle fıstık), binlerce bağ ve bahçe yakılarak tahrip edilmiştir.

Bu politika bölgenin boşatılmasına, Irak'ta olduğu gibi bir tampon bölge oluşturulmasına, yöredeki tüm yerleşim birimlerinin boşaltılarak ortadan kaldırılmasına faşist General Altay Tokat'ın deyimi ile bölgede ot dahil hiç bir canlı ve bitki bırakmamaya yönelik-

tir. Bu politikanın benzerini Irak'ta faşist Saddam uygulamaktadır. Orada yerinden edilen halka, hiç olmazsa barınacak bir yer gösterilmekte ve açlıktan ölmelerini için gıda yardımı yapılmaktadır. Fakat sözü edilen politikanın buradaki uygulayıcıları dedelerinin Koçgiri, Palo, Ağrı, Zilan, sason ve Dersim'de yaptıkları gibi yalnız yakma, yakma ve öldürmeyle meşguldürler; insanlar yararına iş yapmaya vakitleri yoktur. Bu politika bir soykırım politikasıdır, toplu katliamların ayak sesleri duyulmaktadır.

Devletin yakma, yıkma, öldürme ve her şeyi yok etme politikası özellikle son körfez krizinden sonra yoğunlaşmıştır. Bilindiği gibi krizden bu yana dünya kamuoyunun gözleri körfeze çevrilmiştir. Ayrıca Batı ülkeleri körfez politikası nedeniyle Türkiye'yi incitmeye özen göstermektedirler. İşte kendi lehine olan bu şartlardan dolayı bölgemizde, devlet giderek pervasızlaşmakta, yıkma, yakma, öldürme ve kısaca yoketme diye isimlendirilen politikasını itirazsız, sessiz ve acımasız olarak yürütmektedir. Bu uygulamalar altında bölgemizde insan haklarının varlığından bahsetmek mümkün değildir. İnsanların yaşama hakları dahil tüm hakları gaspedilmektedir. Kısaca devlet burada insanlık suç işlemektedir.

Son SS kararnameleleri ile basın da

susturulmuş olduğundan işlenen suç ve cinayetlerin gizli kalmasını sağlamaktadır. Zaten sansürün amacı da işlenen suçların açığa çıkmasını önlemektir.

Bu politika sonucu yalnız yakma ile ilgili tesbit edebildiklerimiz şöyledir:

a) 1989 yaz ayları boyunca Eruh, Cizre, Silopi, Şırnak, Pervari, Beytüşebap, çatak, Uludere, Çukurca ve Şemdinli ilçelerinin kırsal kesimlerinde binlerce hektarlık orman yakıldı. Bu konu geçen sene çeşitli basın organlarında işlendi.

1990 yılı yaz aylarında yakılan ormanlarla ilgili tesbit: Şırnak'ta Gire Seve, Ramuran, Behra, Hince, Bölüze, Gınbe, Cınde, Pla, P.Reşa, Gire Dıvan (Cudi) Benavya (Nevava), Ziyaret Xani, Gabar dağı ve mevkileri,

Pervari'de Berçaç, Aqer çevresi ve Harekol dağınin çeşitli yerleri,

Eruh'ta Dulabanazer, Geveşer (Ekinyolu) köyü, çevresinde bulunan ağaçları ile beraber. (Ek;1-2), Çiyareç (Karadağ), Gırdara, Gera Uşç köyü (Bağ ve bahçelerle beraber) (Ek;3).

Her akşam televizyonda ormanların faydalarından ve meziyetlerinden ve onların nasıl korunmaları gerektiği üzerinde söylevler veren devlet, bölgemizde hergün orman yakmakta ve bitki örtüsünü tahrip etmektedir.

b) Yakılan köylerle ilgili olarak tesbitlerimiz,

1-1990 yılı Ocak ayında Şırnak ili merkeze bağlı Navyan (Günçam) köyünün Bağna ve Şehravan mezralarında, 1-İhsan Kutlu 2- Hüseyin Kutlu 3-Salih Budak 4-Eyüp Ünlü 5-Refik Ünlü 6-Hasan Biter 7-İlyas Budak 8-Mehmet Bezde 9-Hacı Abay 10-Hacı Özen 11-Tahir Özen 12-Hamza Özen 13-Abdullah Özen 14-Ahmet Çalış 15-Mehmet Çalış 16-Nesim Çalış'a ait ahır, kışık hayvan yemi ve otları yakılmıştır.

2-Torkız (Sarıdallı) köyünde Abdullah Fidan, Ramazan Fidan, Mehmet adanır, Tahir Güden, Hacı Yardımcı, Hasan Ağır ve aynı köyün Cinde mezrasında Mustafa Aytun, Halit Aytun, Nadir Aytun ve Kasım Aytun'a ait ahır, samanlık ev ve bahçeler bu sene Haziran ayı sonlarında askerler tarafından yakılmıştır.

3-Torkız (Sarıdallı) köyü Şaru mezrasında İbrahim Işık, Mehmet Işık, Ali Işık ve yine aynı köyün XareBizu mezrasında Ramazan göktaş, Osman Göktaş ve Benav Uçar'a ait evler eşyalarıyla birlikte gündüz ortasında Nevyan (Güneçam) jandarma taburunda görevli binbaşı komutası altında, onun emir ve direktifleriyle askerler tarafından, evlerin sahiplerinin gözleri önünde yakılmıştır. Aynı zamanda bu köylülere ait toplamış oldukları yemler de aynı gün, yani bu yılın Temmuz ayının başında yakılmıştır. Bu olayda aynı gün İbrahim Işık'a ait yaklaşık iki ton kadar peynir evinin mahseninden çıkarılarak bir kısmı köpeklere yedirilmiş geri kalanı ateşe atılmıştır.

4-Son iki sene içinde Torkız ve bağlı mezraları olan Cinde, Bawa, Gere, Xwedan, Abasa, Çemekaniğermke, Deştke, Şaru, Xarebazı, Dımılya, Gewriky ve Indeğ tümüyle boşaltılarak, çoğu yakılarak insanları oralardan uzaklaştırılmışlardır. Bu köy ve mezraların insanların çoğu değişik şehir ve kasabalara göçmüşlerdir. Yaklaşık ikiyüz hane (1500 nüfus) kadarı ise, halen Şırnak'ın 15 kilometre mesafesinde Eruh yolu üzerinde Milaki mevkiinde çadırlarda kalmaktadırlar. Yaklaşan kış aylarında bu insanların akibetlerinin ne olacağı meçhuldür. Eğer bu şekilde giderse yaptığımız tesbitlere göre halen sağlıklı olan 100 ka-

dar çocuk bu kış açlık ve soğuktan öleceklerdir.

5-Şırnak merkeze bağlı Avyan (Dereler) köyünün sekiz mezrası 20 Temmuz ile 30 Temmuz tarihleri arasında tümüyle içindeki eşyalarla birlikte evler tek tek Dereler (Avyan) Jandarma Bölüğü askerleri tarafından, evlerin sahiplerinin gözleri önünde yakılmıştır. Bu mezralar şunlardır: 1.Eywan, 2.Tenge, 3.Govasamu, 4.Bacırit, 5.Çekçeko, 6.Dıryan, 7.Girek, 8.Çewrobil. Bu insanları temsilen 1.8.1990 tarihinde Köy muhtarı Yusuf İdın tarafından Şırnak Valiliğine ve Şırnak cumhuriyet Saveliğine dilekçeyle (EK:4) müracaat edilmiş ve sorumluların cezalandırılması istenmiştir. Köylülerin şikayetçi oldukları kişiler, Dereler (Avyan) Bölük Komutanı Yüzbaşı ve mahiyetindeki diğer görevlilerdir. Savelik 3.8.1990 gün ve 1990/155-294 sayılı kararıyla görevsiz olduğunu bildirmiş ve dosyayı valiliğe havale etmiştir. İl idare kuruluda bu olayı soruşturmak için Segirke (Şenoba) jandarma taburundan görevli Yüzbaşı Muharrem Fındık adındaki kişiyi görevlendirmiştir. Bize göre sonuç şimdiden bellidir.

Evleri yakılan bu köylüler köy yolu üzerinde çalılardan yaptıkları kulübe-lerde yaşamaktadırlar. Bunların durumu Torkız köylülerinin durumundanda beterdir. Böyle giderse hiç biri önümüzdeki kış çıkarmayacaktır. Soğuk ve açlıktan öleceklerdir. Bu köylülere ait haberlerin ve resimlerin basında yer almasından sonra, köylüler gözaltına alınmış hayvanları da askerler tarafından kurşunlanmıştır.

6-Yine Temmuz ve Ağustos aylarında Uludere'nin 20'den fazla köyünde, her köyden değişik sayıda olmak üzere evler seçilerek içindeki eşyalarla birlikte yakılmışlardır.

7-Beytüşşebap ilçesi mezra köyünün, Yenimahalle mezrasının 14 hane- den oluşan tüm evleri yine içindeki eşyalarla beraber askerler tarafından sahiplerinin gözleri önünde yakılmışlardır.

Yine Beytüşşebap ilçesinin Dönmezler köyü 21.8.1990 günü evlerin içindeki eşyalarla beraber yakılmıştır.

Bu konuda köylüler adına köy muhtarı Hacı Yüce 23.8.1990 günü Şırnak Valiliğine dilekçeyle müracaat etmiştir. (EK:5)

8-Ağustos ayı içinde Pervari ilçesi Doğan (Hosyan) köyüne bağlı Holl ve Kel mezraları önce boşaltılmış köylülere çeşitli baskılar sonra heriki mezra evlerin içindeki eşyalarla beraber tümüyle yakılmışlardır. Aynı zamanda köylülere ait yüzlerce arı kovani arılarla birlikte yakılmıştır. Hayvanlarına ait kışık yemlerde aynı gün yakılmıştır. Köylülerin bu konudaki beyanları ek- tedir. (EK:6)

9-Pervari'ye bağlı Anıyaprak (Ager) köyünün bir kısmı köylülerin kışık yem ve samanlıklarıyla birlikte, köylülerin bahçeleri, tarlalardaki ve harmanlardaki buğdaylar ve köyün etrafındaki ormanlık ve otlak alan yakılmıştır. Bu tarihte köy de boşaltılmıştır. Bundan sonra 8.9.1990 günü askerler tekrar köye gelerek köydeki tüm evleri ve yüzlerce arı kovani arılarla birlikte yakmışlardır. (EK:7)

Bizim yakından tesbit ettiklerimiz bunlardır. Raporu düzenlediğimiz sırada aldığımız haberlere göre Şırnak'a bağlı Spındarok (Boyunyaka), Gıln- dor (Kemerli), Benkever (Tekçinar) köyleriyle Cıfane köyüne bağlı Arkit mazrası yanıyordu. Kuşkusuz bunların dışındada yakılmış ve yakılacak yerler vardır. Biz bazı yerleri örnek olarak veriyoruz,. Bu politikayı teşhir etmek istiyoruz.

Bölgemizde şimdi sonbaharın başlangıcıdır. Çok çetin bir kış bize doğru yaklaşmaktadır. Önümüzde karanlık günler vardır. Yukarıdaki verileri sıraladıktan sonra sanırım daha fazla yoruma gerek yoktur. Yaklaşan soğuk kış ve karanlık günlerden dolayı demokratik kamuoyunu bu konuda duyarlı olmaya ve önümüzdeki karanlık günlerde bize yardımcı olarak bu günlerin aydınlanması için görev almaya çağırıyoruz.

Saygılarımla

Siirt İnsan Hakları Derneği
Şube Başkanı
Av.Zübeyir Aydar

Irak, Türkiye Kürdistanından Kürt örgütleri ile Suriye Kürt örgütleri Körfez krizi'ni görüşmek üzere Finlandiyanın başkenti Helsinki'de biraraya gelen ABD Devlet Başkanı George Bush ile SSCB Lideri Mikhail Gorbacov'a, Ortadoğuyu konu alan görüşmelerde Kürt halkının ulusal demokratik haklarının da gündeme alınıp görüşülmesi konusunda aşağıda sunduğumuz metni sundular.

Exselansları

Bugün Irak BAAS rejimi ve Saddam diktatörlüğünün Kuveyt'i işgali ile başlayan Ortadoğu krizine bir çözüm bulmak için meslektaşınız Bush/Gorbacov ile görüşeceksiniz.

Exelans, bildiğiniz gibi 25 milyonluk bir ulus olan Kürt'ler, dört ayrı devletin sınırları içinde, bütün ulusal demokratik halklardan yoksun olarak yaşamaktadırlar.

Milletimizin bir parçası olan Irak Kürtleri, Irak devlet yönetimine karşı uzun bir tarihi süreçten beri kendi meşru ulusal, demokratik ve insani hakları için savaşıyorlar. Irak BAAS Partisi ve diktatör yönetimi halkımıza karşı acımasız bir soykırım savaşı sürdürmektedir. Bunun en son örnekleri; Mart 1988 Halepçe ve Ağustos 1988'de Bahdinan bölgelerinde sivil halkımıza karşı kullanılan kimyasal gazlardır...

Irak'ın mevcut yönetimi salt ülke içinde Kürtlere karşı değil, 1980 yılında İran'a, geçtiğimiz ay da Kuveyt'e

saldırarak, bölgede barışı ve güvenliği tehdit eden saldırgan bir güç olduğunu kanıtlamıştır.

BM GK'nın aldığı son ekonomik ambargo kararı bile, Irak'ı bu saldırgan tavrından vazgeçirmemiştir. Saddam yönetiminin varlığı, Arap halkının da zararlıdır. Diktatörlük rejimi Irak Arap halkının da bütün demokratik haklarını yoketmiştir.

Sayın Başkan, son Ortadoğu krizini konu alan bu görüşmenizde, bölgede kalıcı barış ve istikrarın sağlanmasının en önemli öğelerinden biri olan Kürt halkının meşru ulusal ve insani haklarının da dikkate alınması gerektiğini, bu halkın temsilcileri olarak gündemimize getirmek istiyoruz.

Bu amaçla taraf olarak, zati alilerinizden,
-bölgeyi ilgilendiren uluslararası girişimlerde Kürt halkının bir taraf olarak temsilinin gözönüne bulundurulmasını,

-Irak Kürdistan'ında Kürdistan Cephe önderliğinde süren Kürt halkı-

nın mücadelesinin meşru taleplerinin güvence altına alınması için gerekli girişimlerde bulunacağını umarız.

Zirve görüşmenizin Ortadoğu ve ulusumuz için olumlu neticelere varması ümidi ile çalışmalarınızda başarılar dileriz.

-Irak Kürdistan Cephesi

-Kürdistan Kurtuluş Hareketi (Tevger)

-Kürdistan Kurtuluş Partisi (Rızgari)

-Türkiye-Kürdistan Demokratik Partisi (T-KDP)

-Kürdistan Sosyalist Hareketi (TSK)

-Kürdistan Ulusal Kurtuluşçuları (KUK)

-Suriye-Kürtleri Demokratik Partisi

-Suriye Kürtleri İlerici Demokratik Partisi

-Kürdistan İşçi Partisi (KİP)

Malatya E tipi özel cezaevinde tutsak bulunan TSK, TKP-B, PKK, DKP, TİKB, THKP-C (Acilciler) davalarından yargılanan savaş esirlerinin, cezaevlerinde geliştirilmek istenen yeni provakasyonlara karşı kamuoyunu duyarlı kılmaya çalışan ortak açıklamalarını sunuyoruz

KAMUOYUNA

Uzun zamandır kamuoyunun gündemini oluşturan Eskişehir Özel, hücre tipi cezaevi ile ilgili gelişmeler ve cezaevi yöneticilerinin provakatif girişimleri sonucu biz siyasi tutuklu ve hükümlülerin konu hakkında kamuoyunu bilgilendirmek için açıklama yapmamızı zorunlu kılmıştır. Cezaevlerinde uygulanan politika; siyasi tutuklu ve hükümlülerin siyasal kimliklerinin yok edilmesi ve insani onurlarının çiğnenmesi yönünde olduğu kamuoyunca bilinmektedir. Şimdiye değin çeşitli

cezaevlerinde sözkonusu uygulamalar, değişik biçimlerde kamuoyuna yansımıştır. Esasen parmak bastığımız sorunlar, devletin cezaevleri politikasının bir ürünüdür. Son olarak alınan faşist kararnameler, cezaevlerindeki biz siyasi tutuklu ve hükümlülerin dış kamuoyuyla iletişimimizin koparılmasına da zemin hazırlamıştır. Eskişehir Cezaevinin 19.8.1990 tarihinde açılması, doğal olarak sözkonusu cezaevine sevk olayını da gündeme getirmektedir. İmha politikasının bir

ürünü olarak inşa edilen Eskişehir Cezaevi ve aynı amaç ve kapsamlı İstanbul-Kartal cezaevine sevkler karşısında sessiz kalmayacağımızı, gerekirse son silahımız olan canımızı ortaya koyacağımızı belirtiriz. Eskişehir cezaevine olası sevkler karşısında tepkimizi ölçmek için, cezaevi idaresi gerek tutuklu ve hükümlülerin aileleriyle yaptıkları görüşmelerde ve gerekse dialog ortamıyla çözümlenmesi beklenen sorunlarda, değişik provakasyonlar yaratmaktadırlar. Şöyle ki,

25.8.1990 günü cezaevinde yapılan kapalı görüşmede ziyarete gelen tutuklu ve hükümlü yakınları, uygunsuz, insan onurunu zedeleyici, alçaltıcı bir şekilde aramaya tabi tutulmuşlar. Olay karşısında gerek cezaevi idaresine ve gerekse cumhuriyet savcılığına tepkimizi dile getirerek olayı protesto ettik. Sözkonusu uygulama kısa bir süre önce Bayrampaşa cezaevinde de gündeme gelmiş ve açık görüş iptal edilmişti. Malatya'ya yeni gelen Merkez Komutanı, aynı zamanda dış güvenlikten

sorumlu yetkili, daha önce İstanbul'da Merkez Komutan yardımcısı olarak görev yapmıştır. Yukarıda bahsettiğimiz Bayrampaşa cezaevindeki uygulamalar da bu şahsın döneminde olmuştur. Buraya gelişi ve güncel gelişmeler sonucu, bu tip provakasyonlarla karşılaşmaktayız. Kamuoyunun dikkatini bu yöne de çekmek istiyoruz. Yasal sosyalist basının susturulmuş olması, kamuoyuyla diyalogumuzu kısmen de olsa zedelediği aşıkardır. Söz konusu uygulamalar karşısında tepkimiz, insanlık onurunu yüceltmek ve sahip çık-

maktan öte birşey değildir.

Eskişehir Cezaevine sevki ve sözkonusu cezaevinin işlerliğini kabul etmediğimizi, sürgünler karşısında tepkisiz kalmayacağımızı ve insanlık onurumuzu koruma ve yüceltme doğrultusunda canımızı ortaya koymaktan kaçınmayacağımızı ifade etmek isteriz.

Malatya E Tipi Cezaevinde bulunan: PKK, TSK, DKP, TİKB, TKP-B, THKP-C (Acilciler) davalarından tutuklular.

Malatya E tipi cezaevinde tutuklu bulunan TSK, PKK, TKP-B, DKP, THKP-C (Acilciler) davasından yargılanan savaş esirlerinin Körfez krizi ile ilgili ortak açıklamalarını aşağıda sunuyoruz.

KAMUOYUNA DUYURU

Irak'ın Kuveyt'i işgal ve ilhakı ile başlayan, basında körfez krizi olarak lanse edilen sıcak savaş ortamı, ABD ve Avrupa emperyalistlerinin her an olabilecek bir askeri müdahalesi Orta-doğu halkları üzerinde bir tehdit unsuru olmaya devam ediyor. Emperyalizm Irak'ın Kuveyt'i işgalinin yarattığı olanakları tarihi bir fırsat kabul ediyor. T.C, Emperyalizmin bu geniş çaplı planında en önemli yeri işgal ediyor ve buna uygun davranıyor.

Emperyalizm ve işbirlikçisi gerici-faşist bölge yönetimlerinin en temel korkuları sömürgecilğe, siyonizme ve zulme karşı yükselen ulusal kurtuluş mücadeleleridir. Filistin, Kürt ve Orta-doğu halklarının yükselen mücadelesi emperyalizmin ve bölge gericiliğinin korkulu rüyası olmaya devam ediyor. Emperyalizm bazı bölgelerde nüfuz alanlarını arttırma, yeni nüfuz sahipleri oluşmasını engelleme planlarına paralel olarak, Kürt Ulusal Kurtuluş mücadelesini yok ederek bölgeyi dikensiz gül bahçesine dönüştürmek istemektedir. Faşist Saddam-Özal ve diğer bölge gericileri arasında Kürt Ulusal sorununa yaklaşımda farklılık yoktur. Bu işbirlikçiler bu sorunda emperyalizmle de hem fikirdirler.

Emperyalizm karşısında kendi yayılmacı ve sömürücü emellerini sürdürmeye tek başına gücü yetmeyen faşist Saddam, çareyi anti-emperyalizmde aramakta, bölge ilerici devrimci güçle-

ri ni kandırarak yanına çekmeye çalışmaktadır. Bu çabaları boşunadır. Filistin halkının uzun yıllardır bölge gerici yönetimlerinden çektikleri, en son 6000 Kürd'ün faşist saddam'ca Halepçe'de kimyasal silahlarla katledilmesi daha yakın tarihtir. Filistin ve Kürt halklarının bu acılarına ancak devrimci bir önderlikle gerçekleştirilebilecek bir devrim merhem olabilir. Kanlı Saddam ile Saddam'ın yaptıklarına göz yuman ABD arasında bir tercih yapılamaz.

Bütün bu dikkatleri salt faşist Saddam'ın Kuveyt'i işgaline yöneltmek emperyalizmin Orta-Doğu planlarına göz yummak olacaktır. Elbette Kuveyt'in işgali ve ilhakı kabul edilmez bir olaydır. Irak işgalcileri, başta Kuveyt halkı olmak üzere mazlum Orta-Doğu halklarının devrimci direnişiyile kovulmalıdır. Direniş ve devrimci ödersizlik üretilecek hertürlü çözüm, emperyalizmin ve işbirlikçi bölge gericiğinin çıkarlarına hizmet edecektir.

II.Dünya savaşından bu yana yapılan en büyük emperyalist askeri yığınak bölgemiz Orta-doğuya yapılmaktadır. Bu, planın ve operasyonun büyüklüğünü göstermektedir. Plan, Orta-Doğunun dikensiz gül bahçesine dönüşüne kadar sürecek, uzun vadeli belki bir 15-20 yıllık plandır.

Emperyalizmin tüm güçlülük gösterilerine rağmen, ekonomik ve siyasi bunalımı derinleşmektedir. Ekonomik bunalımın atlatmak için yeni nüfuz ve sömürü alanları oluşturmak istemektedir. Irak'ın Kuveyt'i işgali, Orta-Doğu'nun tümünü ele geçirmenin tarihsel olanaklarını yaratmıştır. Bu plan, Orta-Doğu'nun gerçek sahibi halkları karşısına almayı ve onları ezip etkisiz hale getirmeyi zorunlu kılmaktadır. En başta ezilmesi planında Kürt,

Filistin ve Arap halklarının devrimci direnişidir. Saddam'ı yıkmak planının küçük ve önemsiz bir parçasıdır.

Emperyalizmin bu planı içinde, ezeli sadık uşağı T.C. baş aktördür. T.C. bu amaçla parlamentodan hemen savaş izni almış, ABD'nin bir işareti ile harekete hazır hale gelmiştir. T.C.'nin bu plan içindeki asıl hedefi zengin petrol yataklarıyla, içinde Musul-Kerkük'ünde bulunduğu Irak Kürdistan'ını işgal etmektir. Bununla bir taşla iki kuş vuracaktır. Bir yanda kıymetli petrol yataklarıyla ekonomik bunalımını hafifletmek, diğer yandan ise Kürt Ulusal sorununun kökünü kazımak. TC, Kuveyt'in işgalini fırsat bilip hem kendini, hem de kitleleri hızla savaşa hazırlamaya çalışmaktadır.

Emperyalizmin bu planı içinde, Musul ve kerkük'ün T.C'ye bırakılması, Irak ve Türkiye'nin savaşması ile mümkündür. T.C. Irak'ta büyük ticari ilişkilerine rağmen, tüm köprüleri atmış hızla bu savaşa hazırlanmaktadır.

Faşist T.C yönetimi ateşle oynamaktadır. Irak Kürdistan'ı Kıbrıs değildir. Karşısında hergün derinleşen ve yükselen, Türkiye devriminde büyüyüp gelişen Kürt Ulusal kurtuluş mücadelesi vardır. Karşısında, Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halklarının yanı sıra Orta-Doğu halklarının güçlü direnişi vardır. Bu macera T.C'nin sonunu yaklaştırmaktan başka bir işe yaramıyacaktır.

Orta-Doğu'da, Emperyalizm, işbirlikçileri Türkiye-Irak ve diğerlerinin birbirleriyle muhtemel savaşı haksız, sömürgeci bir savaştır. Ortadoğulu tüm devrimci güçler bu haksız savaşa şiddetle karşı çıkmak zorundadır. Tüm çabalarımıza rağmen çıkacak muhtemel bir savaşta, bölgenin devrimci yurtsever güçleri namlunun ucunu

kendi gerici burjuva yönetimlerine çevirmek zorundadırlar. Haksız savaşlar karşısında devrimcilerin yagane politikası budur. Bunun dışındaki tüm politikaların burjuvazinin hanesine yazacağı bilinmelidir. Türkiye Devrimini ve Kürt Ulusal mücadelesini derinleştirmek, muhtemel savaş önleyecek tek doğru sınıf politikasıdır. T.C ve tüm bölge gerici politikaları bunun bilincindedir. Ama, bir türlü aşamadıkları ekonomik ve siyasi bunalım onları bu maceraya

sürüklemektedir. T.C. bataklık içinde debelenmekte, sonunu kurtuluş gibi lanse etmektedir. Orta-Doğu'da yükselen devrimci yönelişi ve yangını ne emperyalist savaş, ne de sahte anti-emperyalist kukla yönetimler söndürmeyecektir. Bunalım derinleşerek devrime kadar sürecektir. Orta-Doğu halkları tek tek ve topyekün kendi devrim ateşlerini körükleyerek ve varolan mücadeleyi yükselterek bu haksız savaşa cevap verecektir.

Emperyalizm ve yerli işbirlikçileri döktükleri kanda boğulacaktır!

Haksız ve sömürgeci savaşa hayır!
Yaşasın Orta Doğu halklarının birlik ve mücadelesi!

TSK, TKP-B, PKK, DKP, THKP-C (Acilciler)

YÜKSEKOVA ŞEHİTLERİ SAVAŞ YOLUMUZU AYDINLATIYOR

5 Ağustos 1990'da Yüksekova'nın Tilora mıntokasında düşman güçlerle girdikleri çatışmada şehit düşen ORK gerililerinden, Mehmet Ürün ve Mehmet Levent (Bahoz Goyi) in yaşam öykülerini geçen sayımızda vermiştik. Ömer Özgün, Salih Ürün, Ömer Ürün, Sadık Yakut'un yaşam öyküleri elimize geç ulaştığından bu sayıda veriyoruz. Mücadeleleri savaş yolumuzu aydınlatıyor.

ÖMER ÖZGÜN

1955 yılında Uluderenin Ziravik (İnceler) köyünde dünyaya gelen Ömer yoldaş, 7 nufuslu dar gelirli bir ailenin çocuğudur. Ağır yaşam koşulları altında büyüyen Ömer yoldaş, ilkokulu ancak okuyabildi. Çünkü O, henüz genç yaşındayken çalışıp ailenin geçimine katkıda bulunmak zorunda kaldı.

Evlî ve sekiz (8) çocuk babası olan Ömer Özgün, traktör sürerek, çiftçilik yaparak, zorbela geçimini sağlıyabiliyordu.

Son yıllarda sömürgeci Türk devletin çahş örgütlenmesine ağırlık verdiği bu yörede Ömer yoldaş, tüm baskı, tehdit ve ajanlaştırma çalışmalarına karşı inatçı bir sabırla durdu; yılgnlığa düşmedi ve ağzı salyalı TC güçlerinin sundukları her çeşit "izzet ve ikramları" elinin tersiyle itti. O, daima onurlu yaşamayı yeğledi ve sömürgeci TC'ye karşı olan kin ve nefreti hergün daha bir bileli.

Ömer Özgün yoldaş, son yıllara kadar Kürdistanlı herhangi bir harekette çalışmıyordu. Ancak O, ateşli bir yurtsever olarak Kuzey ve Güney Kürdistan parçalarında yürütülen

bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini yakından izliyor ve ona sempeti duyuyordu. Ömer yoldaş, Kürt halkının örgütlü mücadeleyle kölelik zincirlerini kırıp özgürleşebileceğine inanıyordu. Bu yüzden O, 1989'da TSK ve ORK'yla tanıştıktan sonra, aydınlık bir gelecek vaad eden bu hareketle birlikte çalışmaya karar verdi. O, belirli bir süre TSK taraftarı olarak bölgede siyasi propaganda çalışmalarına yoldaşlarıyla birlikte katıldı. 1990'da da ORK saflarında gerilla olarak çalışmaya karar verdi.

Ömer yoldaş, 9 kişilik ailesinin geçimini, Kürdistan bağımsızlık mücadelesinin önüne koymadı. Yoksulluk ve baskı altında yaşamlarını zorbela sürdüren ailesinin kurtuluşunun da Kürt halkının kurtuluşuna bağlı olacağına inanıyordu. O, bu inançla sınır tanımaz fedakarlıklara katlandı ve bunu şehit düşüğü 5 Ağustos 1990 gününe kadar sürdürdü. Onun bu kararlı tutumu ve fedakarlığı halkımızın kurtuluşuna olan inancı bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizde hep örnek olarak anılacak ve anısı savaş yolumuzu daima aydınlatacaktır.

SALİH ÜRÜN

Orta gelirli 7 nufuslu bir ailenin çocuğu olarak 1962 yılında Uluderenin Kelhesinan köyünde (Ödül mahallesi) dünyaya gelen Salih Ürün, evli ve beş çocuk babasıydı.

Salih yoldaş, ekonomik zorluklar yüzünden liseyi bitirdikten sonra yüksek öğrenimine devam edemedi. Çünkü O, yaşlı ve çalışamaz durumda olan

babasına ve kendi ailesinin geçimini sağlamak zorundaydı. Serbest işçi olarak emeğini satarak geçimini sürdürüyordu.

Salih Ürün yoldaş, bir taraftan zor koşullarda çalışıp geçim kavgasını sürdürürken öbür taraftan da Kürdistan'ın Kuzey ve Güney parçalarında sürdürülen kurtuluş mücadelesine sempatiyle bakıyor; bunu yakından izliyordu.

Sömürgeci TC'nin baskılarını, insanlık dışı uygulamalarını; bölgedeki her yurtsever insan gibi, Salih yoldaş da iliklerine kadar hissediyor ve işgalci TC güçlerine karşı olan kin ve nefreti hergün daha bir artıyordu. Salih yoldaş, 1988 yılına kadar bağımsız bir yurtsever olarak ulusal kurtuluş güçlerini destekledi. O, aynı yıl içinde bölgede faaliyet sürdüren TSK ile tanıştı; TSK'nın sağlıklı ideolojisini yakından öğrenme imkanına sahip oldu. O, TSK'nın politikasını ve ideolojisini benimseyip örgütlü mücadeleye omuz vermeye başladı. Salih yoldaş, evinde oturupta yurtsever ve devrimci geçinenlerin tutumlarının yanlış olduğunu; Kürdistan devriminin zorlu mücadelesinin ancak sağlam ve tutarlı bir örgütlü mücadeleyle başarıya ulaşacağını ve bu konuda da her ilerici, yurtsever insana düşen görevin bu mücadeleye omuz vermek olduğunu savunuyor ve bu konuda kendisine düşen fedakarlığı, kararlığı layıkıyla yerine getirmeye çalışıyordu.

Salih Ürün yoldaş, kararlı ve fedakar bir devrimci yurtsever olarak 1990'da ORK saflarında çalışmalarına başladı. Çünkü O, silahlı mücadeleyle siyasi

mücadelenin diyalektik birliğine inanıyordu. O, ORK saflarında müca-
delesini 1990'nın 5 Ağustos'una kadar
sürdürüp 5 Ağustos günü Sipirez dağ-
ında sömürgeci TC ve yerli işbirlikçi
çahş güçleriyle giriştiği çatışmada şehit
düştü. O, Kürdistan şehitlerinin
ölümsüz kervanına katıldı. O'nun kararlı
mücadelesi, savaşımızda bir
sembol olarak hep yaşayacak.

O'nun anısını çalışmada ve çarpış-
mada yaşatacağız.

ÖMER ÜRÜN

Uluderenin Ödül köyünde 1955 yı-
linda dünyaya gelen Ömer Ürün bir
kızkardeşiyle birlikte daha çocuk yaş-
tayken babasını kaybetti.

Bölgenin ekonomik güçlüklerine ve
yoksul yaşam koşullarına bir de ök-
süzlük eklenince; Ömer yoldaşın yaşa-
mı daha bir zorlaştı. O, bu koşullarda
daha çocuk denen yaşlarda çalışıp an-
nesinin ve kızkardeşinin geçimini sağ-
lamak zorunda kaldı. Bu yüzden
sadece ilkokulu okuyabildi.

Ömer yoldaş, çiftçilikle uğraşarak
ailesinin geçimini sağlıyordu. Evli ve
dört çocuk babası olan Ömer yoldaş,
uzun yıllar Güney Kürdistan'da sürdü-

rülen silahlı mücadeleden etkilendi. O,
Kuzey Kürdistan'da sürdürülen ulusal
ve toplumsal kurtuluş mücadelesi kar-
şısında sessiz kalmadı; yürütülen mü-
cadeleye sürekli sıcak baktı, sempati
duydu.

Ömer Ürün yoldaş, her ne kadar son
yıllara kadar herhangi bir Kürdistan'lı
yurtsever-devrimci hareketle birlikte
çalışmamışsa da, Kürt halkının bağımsızlık
mücadelesinin kendiliğinden za-
fere ulaşamayacağını ve bunun ancak
örgütlü mücadeleyle mümkün olduğuna
inanıyordu. Onun bu inancı, onu doğru ve sağlıklı bulduğu bir hareketle
çalışmasını beraberinde getirdi. Ve ör-
gütlü mücadeleyi güçlendirme göre-
viyle kendisini yükümlü gördü. 1989 da
bölgedeki siyasi çalışmalar sürecinde
TSK ve ORK ile tanıştı ve 1990 da
ORK saflarına gerilla olarak katıldı.

İnançlı ve kararlı bir yurtsever olan
Ömer yoldaş, Kürt halkına ve onun
mücadelesine olan bağlılığını 5 Ağus-
tos 1990 da düşmanla girdiği çatışma-
da gösterdi ve Kürdistan şehitler
kervanına katıldı.

SADIK YAKUT

5 nüfulu, dar gelirli bir ailenin
çocuğu olarak 1963 yılında Ulude-

re'nin Ortabağ köyünde doğdu. 12 ya-
şındayken babasını kaybetti. İlkokulu
bitirdikten sonra aile geçimine katkıda
bulunmak üzere çiftçi olarak çalış-
maya başladı. Okuma olanağı bulama-
dı.

Evli 3 çocuk babası olan Sadık yol-
daş tüm yaşamı boyunca ailesinin geçi-
mi için çalışırken diğer yandan
Kürdistan'ın hangi parçasında olursa
olsun, Kürt halkının ulusal kurtuluş
mücadelesini yakından izledi, imkan-
ları elverdikçe katkıda bulundu.

1989 da TSK ile tanıştı. O'nun doğru
devrimci görüşlerinden etkilenerek
TSK sempatisini olarak bir süre pro-
paganda çalışmalarına katıldı. 1990
ilkbaharında ORK saflarında gerilla ol-
maya karar verdi ve bölgedeki gerilla
grubuna katıldı.

Sarsılmaz bir inançla çalışmalarını
sürdüdü. Kısa sürede kendisini yetiştirip
eyleme katılmaya hazır hale geldi.
5 Ağustos'taki çatışmalarda ORK'ya
bağlılığını son nefesine kadar haykırdı
ve Kürdistan şehitler kervanına katıldı.

O mücadelemizde bir sembol olarak
yaşayacak.

YÜZYIL DERGİSİ VE BEREXWEDAN'IN HABERCİLİK ANLAYIŞI!..

Hakkari'nin Yüksekova ilçesine
bağlı Tilora köyü civarında Sipirez dağ-
ında, 5 Ağustos 1990 günü, sömürgeci
TC birlikleriyle Ordıya Rızgariya Kur-
distan (ORK)'a bağlı Ulusal Kurtuluş
ve silahlı propağanda birlikleri ara-
sında meydana gelen çatışmalarda
ORK'ya bağlı 7 gerilla şehit düşmüştü.
Olay hakkında, "bölge valisi" Hayri Ko-
zakçıoğlu'nun açıklamalarını temel
alan günlük boyalı basın, (Hürriyet,
Milliyet, Tercüman ve Cumhuriyet) şehit
düşenleri "7 PKK'lı" olarak haber
yapmışlardı.

Bu olay hakkında ORK Yüksek as-
keri Konseyi Basın Bürosu imzasıyla
17 Ağustos tarihli bir açıklama yapıldı.
Açıklama metni, ilerici-yurtsever ka-
muoyuna, basına ve günlük basına
ulaştırıldı. ORK'nın bu açıklamasın-
dan sonra Hürriyet gazetesinin 8 Eylül
tarihli Türkiye ve 9 Eylül tarihli Avru-

pa baskısında bu haber, sömürgeci va-
linin de doğruluğunu kabullendiğini
belirterek, "PKK'dan sonra yeni silahlı
örgüt ORK" başlığıyla, çatışmada şehit
düşenlerin ORK'ya mensup gerillalar
olduğunu verdi.

Yüzyıl dergisinin 3.sayı ile Berxwe-
dan'ın 107. sayısında da bu olaya habe-
r olarak yer verilmişti. Yüzyıl dergisi
konu ile ilgili yazdığı kısa haberde, öldürülenlerin kaçakçı köylüler olduğunu belirtti. ORK bildirisini Yüzyıl dergisine yolladığı halde haber düzeltilmediği gibi ORK bildirisine de yer verilmedi. Böylece olaya insani açıdan yaklaşarak, bölgede halkımızın TC ye karşı yürüttüğü savaşı gizleme yolunu seçti.

Biz Yüzyıl dergisinin ve onun savun-
duğu siyasi anlayışı itibarıyla yaptıklarımızı doğal karşılıyoruz. Kemalistlerden fazlaca birşey beklenmeyeceğini biliyo-

ruz. Bu nedenle sebeplerini detaylı irdeleme gereği duymuyoruz.

Ancak, 15 Ağustos 1990 tarihli Berxwedan'ın 107. sayısında çıkan ERNK Avrupa temsilciliğinin açıklamasına ne demeli? Bu açıklama "Sömürgeci Türk Ordusu Kürdistan'da yine mahsum insanları Katletti" başlığıyla yapıldı. Bu açıklamanın giriş bölümünde boyalı basının çarpıtmaları eleştirildikten sonra şöyle deniyor: "Olay Türk devlet yetkililerinin ve gazetelerinin tam teersidir. Öldürülenler ne PKK'lı ne de geriladılar; öldürülenler sivil köylülerdir. Olay bir çarpışma değildir, kimseye 'teslim ol' çağrısı da yapılmamıştır. Olay dört dörtlük bir katliamdır; katledilen köylülerden hiç biri silahlı değildi katledildikten

sonra cesetlerinin üstüne iki adet silah bırakılıyor."

Açıklamanın daha sonraki bölümlerinde de olayın gelişimi anlatılıyor ve olayda şehit olanların hayvan ticaretiyle uğraşan köylüler olduğu tesbiti yapılıyor.(!)

Olayda şehit düşenlerin PKK'lı olmadıkları doğrudur bu nedenle ERNK Avrupa temsilcisinin veya Berxwedan'ın şehit düşenlerin kendi üyeleri olmadıklarını açıklamaları doğaldır. Ancak şehit düşenleri isimleri ve yaşamlarıyla birlikte veriler onların kimin saflarında ve ne için mücadele ettiklerini bilmemelerini ve açıklamanın tesadüfi olduğunu kabullenmek mümkün değil. Çünkü, ORK'nın konu ile ilgili açıklaması ellerine ulaştığı halde şimdiye kadar bu konuda bir düzeltme yapılmadı. Bu olayın bilinçli olarak çarpıtıldığını kanıtlıyor.

Bölgedeki ERNK taraftarları bu

olaydan ve şehit düşen gerilla müfrezesinin ORK'ya bağlı olduklarını biliyorlardı. Olayın meydana geldiği tarihten yaklaşık 45-50 gün önce, Haziran ayında (...) bölgesinde PKK bölge sorumlusu 3 kişilik bir heyetle ORK sorumluları arasında bir görüşme yapılmıştı. Ayrıca aynı ekiple ülkeye giren ORK gerilası 2 arkadaşla, PKK taraftarları arasında (...) bölgesinde siyasi sohbetler yapılmıştı. Bu nedenle bunların kimler olduğunu ERNK (...) bölgesindeki taraftarları ve sorumluları da gayet iyi biliyorlardı. Bütün bu olaylar Berxwedan'da çıkan açıklamanın çarpıtılarak yapıldığını kanıtlamaktadır.

İkincisi ERNK Avrupa temsilciliği ve Berxwedan gazetesi ORK'nın açıklaması ve açıklamanın yer aldığı Heviya Gel 32.sayısmı almış olmalarına rağmen düzeltme yapma gereği duymadılar.

Kuşkusuz bir örgütün kendisine ait olmayan eyleme sahip çıkmaması güzel bir olay. Ancak bir inanç uğruna savaşım içinde şehit düşen ve Kürt halkının malı olan şehitlerimizi anarken de onları isimsiz bırakmamak ve hangi bayrak altında şehit düştiklerini belirtmek ileri devrimci basının görevleri arasındadır. TC kendisiyle savaşan tek örgüt olduğunu göstermekte yarar umabilir, ama biz Kürdistan'da savaşmak isteyen her örgüte ihtiyaç olduğu kanısındayız. Şehit düşen her insana da gerekli ihtimamın gösterilmesinden yanayız. Bağımsız ve özgür Kürdistan uğruna savaşım şehit düşenleri, basit bir vakada ölenler olarak göstermek, yüzlerce şehidi olanlara bir yarar sağlamıyacağı açıktır.

Urfan ALPASLAN ve tüm TSK-ORK şehitleri Malatya E tipi cezaevinde anıldılar.

Malatya özel E tipi cezaevinde Urfan Alpaslan ve tüm TSK-ORK şehitlerini anma günü yapıldı.

9.ve 15. kağışların avlusunda (havaalandırmasında) yapılan şehitlerimizi anma gününe, kaldığımız bölümdeki tüm siyasi tutuklular katıldılar ve yoldaşlarımızı sürekli büyük coşkuyla alkışladılar.

Anmamıza PKK, DKP, TKP-B, KUK, THKP-C, ve TKP-ML örgütlerinden tutuklu tüm tutsaklar katıldılar. Diğer bölümdeki 13 örgüte de metnimizi gönderip geniş bir biçimde okuttuk. Önder Zeki Atsız, yigit komutan Urfan Alpaslan ve yoldaş Ahmet Alkan'ın resim ve afişleri asılı avluda, kürsüye çıkan konuşmacı arkadaşımız gündemi belirlerken günün anlam ve önemine deyinip, şu sözlerle tüm tutsakları saygı duruşuna davet etti.

Arkadaşlar!

TSK Genel Sekreter Yardımcısı ve ORK Yüksek Askeri Konseyi üyesi Urfan Alpaslan 2 yıl önce bu gün sömürgeci-faşist T.C.devletinin kolluk kuvvetleri ve onun cahş örgütlenmesi olan "korucularla" girdiği çatışmada

şehit olmuştu. Sizleri Kürdistan ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinde şehit olan yoldaşlarımız, Kürdistan, Türkiye ve dünyada ulusal ve sınıfsal mücadelede şehit olan tüm devrim şehitleri ansına bir dakikalık saygı duruşuna davet ediyorum.

Daha sonra günün anlamını, önemini ve Urfan Alpaslan yoldaşın mücadelesini ve açtığı çığırın önemini dile getiren metnimiz okundu. Kürtçe ve türkçe okunan devrimci şüirlerden sonra şehit yoldaşlarımızı anma toplantısı sona erdi.

Malatya Özel E.Tipi Cezaevinden
TSK-ORK Tutsakları

Anma toplantısında TSK adına yapılan konuşma metnini okuyuculara sunuyoruz.

Arkadaşlar!

Her yılın Ekim ayının birinci günü şehitlerimizi anma günüdür. Örgütümüz TSK (Tevgera Sosyalist a Kurdistane) ve Ordumuz ORK (Ordiya Rızgariya Kurdistan) mensup ve taraf-

tarlarının özverili ve disiplinli faaliyetleriyle Kürdistan Ulusal ve Toplumsal kurtuluş mücadelesinde önemli bir boyuta gelmiştir. Bu faaliyet kaçınılmaz olarak kayıp vermemize sebep olmaktadır. Ancak, bu kayıplarımızın önder nitelikte olmaları günümüzün anlam ve önemini daha bir arttırmaktadır. Şehitlerimizi anma günü olarak belirlediğimiz 1 Ekim, biz TSK ve ORK mensuplarımızın daha bir anlamlıdır. Çünkü, TSK Genel Sekreter Yardımcısı ve ORK Yüksek Askeri Konsey Üyesi, halkımızın yigit evladı, komünist önder **Urfan Alpaslan** 1 Ekim 1988'de Uluderenin Sorisan dağında günlerce süren çatışma sonrasında kanını ülke topraklarına akıtarak ORK'nın iki savaşçısıyla birlikte şehit olmuştur.

Hareketimiz Doğu Kürdistan'a üslenme kararı aldıktan sonra, bu görev Urfan Yoldaş'a verilmiş. Önder yoldaş grubuyla birlikte Doğu Kürdistan'da üslenmiştir. Bu arada devrimci çalışma için ülkeye girip tekrar bölgesine dönen Urfan yoldaş, görevini hep başarıyla tamamlamıştır. Gene böyle bir görev için ülkeye girişinde bir çatışma

çıkış bu çatışmada 3 asker öldürülmüştür. Anılan çatışma akabinde sıcak takibe düşen Urfan yoldaş ve gurubu ayrı bir bölgede bir pusuya düşmüş o pusuda 1 Üsteğmen ve 10 askerlik bir tim imha edilmiş, ancak bu çatışmada Kazım Yiğit yoldaş şehit olmuştur. Bu çatışmanın ardından sıcak takipten kurtulamayan yoldaşlarımız 1 Ekim 1988'de Uluderenin Sorisan dağında günlerce süren çatışmanın sonunda ORK'nın 2 yiğit savaşçısı ile birlikte şehit olmuştur. Urfan yoldaş şehit olduğu son çatışmada 3 köy korucusu 2 özel tim öldürmüştü ve bir çok askerde yaralamıştır.

Urfan yoldaş 60'lı yıllarda devrimci mücadele içinde yerini almış, Kürdistan Ulusal ve Toplumsal Kurtuluşun ancak örgütlü bir mücadeleyle gerçekleştirebileceğinin önemini o yıllarda dile getirmiştir. Anılan dönemde bazı yurtsever arkadaşlarıyla birlikte örgütlü mücadele içinde yerini almıştır. Bu süreç içerisinde sosyalist yaşamı, onurlu mücadelesi, örnek kişiliğiyle halkımızın sevgi ve saygıyla andığı bir kişi olmuştur. Öyleki; 1978 yılında Ağrı Belediye Başkanlığı seçiminde halkımız, Ağrı Belediye Başkanlığına halkın adayı olarak yiğit evladı Urfan ALPARSLAN'ı seçmiştir. Ne var ki, sömürgeci devletten bunu hazmetmesi beklenemezdi. Urfan yoldaş başta sömürgeci devlet olmak üzere faşist işbirlikçilerin defalarca silahlı saldırılarına uğramış, bu saldırılarda iki defa yaralanmışsa da düşman, Ağrı Belediyesinin devrimci bir mevziye dönüştürülmesine engel olamamıştır.

1979 yılında Maraş katliamının ardından uygulanan sıkıyönetim döneminde tutuklanıp işkenceden geçmiş ve Türkiye'de sıkıyönetim komutanlığı kararıyla Belediye başkanlığı görevinden alınan ilk Belediye başkanı olmuştur.

12 Eylül faşizminin gelmesiyle birlikte Urfan yoldaş mücadele arkadaşlarıyla Doğu Kürdistan'a çekilmiştir. Doğu Kürdistan'da İran sömürgeciliğinin ve katil Humeyni rejiminin Kürdistan'a ve Kürt halkına yönelik askeri saldırılarına karşı başta önderimiz Zeki Adsız olmak üzere bir çok yoldaşımızla birlikte savaşmıştır. Doğu Kürdistan ulusal kurtuluşu güçlerin yanında geri adım atmayarak İran sömürgeciliğine karşı başarılı ve yiğitçe savaşmıştır.

Arkadaşlar!

Anılan dönem; yani 12 Eylül'den hemen sonraki yıllar, Kürdistan ve Türkiye'li yurtsever devrimci hareketlerin, faşizm karşısında ağır yenilgi koşullarında büyük etkisiyle bir çok yurtsever devrimci harekette ayrışma ve sallaşmanın olduğu bir dönemdir. Daha 1982'de TKSP sağ oportünizme karşı devrimci muhalefetin, aralarında başta Zeki Adsız ve Urfan Alparslan olmak üzere önder kadrosu; geçmişi eleştiri süzgecinden geçirilip, döneme uygun politik tespitlerin yapılması ve bu yapılan tespitlerin doğrultusunda pratik adımların atılmasını, askeri politikanın tesbit edilmesini ve bu politikaya uygun adımların atılmasını; Bağımsızlık ve federasyon tezi ile ilgili ikireimli anlayışın terk edilmesini,

Bağımsızlığı hedefleyen ve tarihi koşulların önümüze çıkaracağı federasyon tezini red etmeyen anlayışın programlanmasını ve buna uygun bir politikanın belirlenmesini, bağımsızlığı hedefleyen bir örgütün-partinin federasyon koşullarına rahatlıkla hazır olacağı, aksine federasyonu hedefleyen ve örgütlenmesini buna uyarlayan bir partinin, bağımsızlığı dayatan koşullarda bocalayacağı, kitlelere önderlikte görevini yerine getiremeyeceği dikkate alınmalı..." şeklindeki öneriler TKSP sağ oportünizmince kabul görmeceği muhakkaktı.

Kürdistan ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinde radikal devrimci bir savaşın ve buna uygun politik ve askeri örgütlenmeye sırt çevirip, reformizm ve uzlaşmacı politikada ısrar

etmeleri karşısında devrimci muhalefet Kürdistan Ulusal ve Toplumsal Kurtuluş Mücadelesinin verdiği devrimci sorumluluk ve bilinçle TKSP sağ oportünizmini terketmiş ve süreç içinde hareketimiz TSK'nın inşasını ve ORK'nın oluşumunu gerçekleştirmiştir.

Tarih bizleri doğruladı, kısa zamanda çok şey başardık. Eskide ayak diretenler ise hala aynı tıkanıklığın sancısıyla kıvranıyorlar. Durdukları yerde eriyorlar ve yığınla militanın çürümesine, heba olmasına sebep oluyorlar.

1 Ekim şehitlerimiz anma gününde hareketimiz ve halkımızın yiğit önderi örgütümüz TSK'nın Genel Sekreteri Zeki Adsız'ı saygıyla anıyoruz. Zeki Adsız'ın Nisan 1990'da amansız bir hastalıktan dolayı aramızdan erken ayrılışı hareketimiz ve Kürdistan halkı için büyük bir kayıp olmuştur.

Kürdistan ve Türkiye yurtsever-devrimci güçlerinin yakından tanıdığı Zeki Adsız yoldaşın komünist bir lider olması acımızın ve kaybımızın büyüklüğünü sergilemektedir.

Önderimiz Zeki Adsız yoldaşın devrimci kişiliği Kürdistan gerçekliğinde şekillenmiştir. Önder yoldaş atmış yıllardan seksenli yıllara kadar, defalarca sömürgeci TC'nin işkence çarklarından geçmiş, işkencelerdeki direngen, yiğit tavrı biz devrimcilere miras kalmıştır. Onun Kürdistan devriminde oluşturduğu devrimci komünist değerler, hareketimiz TSK'nın ideolojik-politik ve leninist örgütsel mücadelelerinde yaşıyor ve yaşayacaktır.

Halkımızın yiğit önder ve savaşçıları Zeki Adsız'ı, Urfan Alparslan'ı, Nevzat Yılmaz'ı, Kazım Yiğit'i Ahmet Alkan'ı sömürgeci faşist işkence tezgahlarında şehit olan Metin Aksoy'u ve diğer tüm şehitlerimizi saygıyla anıyoruz. Anıları mücadelemize ışık tutacaktır.

-BIJI TSK

-BIJI ORK

-YAŞASIN BAĞIMSIZ BİRLEŞİK KÜRDİSTAN

-ÖNDER VE ŞEHİTLERİMİZİ ÇALIŞMADA VE ÇARPIŞMADA YAŞATACAĞIZ.

Toplumsal Kurtuluş dergisinin 33. Sayısında TSK genel Sekreteri Zeki Adsız'ın ardından yayınlanan Haluk Yurtsever'in yazısını okuyucularımıza sunuyoruz.

BAŞEĞMEYEN BİR KÜRT DEVRİMCİSİNİN ARDINDAN

Haluk Yurtsever

Zeki Adsız'la 1983 Sonbaharında Farnfurt'ta tanıştık. Siyasal bir buluşmaydı. Arkadaşlığımız ve devrimci dostluğumuz böyle başladı. İkimizin de hiç bitmeyen işleri nedeniyle, çok sık ve düzenli görüşemedik. Yine de bu 6-7 yıl boyunca anlamlı bir dostluk büyütedik. İlişkımız hiç kesilmedi.

Zeki Adsız'ı tanımak ve dostluğunu kazanmak benim için bir sevinçtir.

Zeki aylardır boğuştuğu o lanet hastalıktan kurtulamadı ve 17 Nisan günü aramızdan ayrıldı.

Zeki Adsız'ın ölümü, Kürt ulusu ve devrimcileri için de büyük bir kayıptır.

Tanyanlar için Zeki adsız'ın adını ve anısını yaşatmak bir borçtur.

Tanışmamızın hemen ardından birlikte uzunca bir seyahat yaptığımızı hatırlıyorum. O yolculuk birbirimizi tanımamıza çok yardım etti. Anlatıklarından aklımda kalanları, ölümünden sonra arkadaşlarıyla konuşarak tazeledim. Zeki dsız'ın kısa ama kavgaya dolu yaşam öyküsü ana çizgileriyle ortaya çıktı:

1948'de Bingöl'de doğmuş. Aynı yerden olduğumuzu biliyordum. Ölümünden sonra arkadaşlarının basın açıklamasını okuyunca yaşıt olduğumuzu da.

Genç yaşında devrimci eylemlere katılıyor. 12 Mart günlerinde hapistedir. Sonra Basın Yayın Yüksek Okulu'nu bitiriyor. Bingöl'de gazetecilik yapıyor. Yazıları nedeniyle 10 ay hapis, 6 ay sürgün cezasına çarptılıyor. Bingöl'de ilk sendika olan Bay-sen'i kuruyor.

1973'te CHP Bingöl Gençlik Kolu Başkanlığına, 1974'de CHP Parti Meclis Üyelğine seçiliyor. Bunlar uzun sürmüyor. Zeki'nin arayışı başkadır. Parti içi kavgada Kamil Kırkoğlu ekibi ile birlikte davranıyor. Çekişmeler sırasında kendisinden önerilen İzmir'den milletvekiliği adaylığını kabul etmiyor ve kendi isteği ile CHP'den ayrılıyor.

1974 yılı önemli bir dönüm noktasıdır. Zeki 1974'te o zamanlar Özgürlük Yolu dergisini çıkaran TKSP'ye giriy-

or. Bundan sonraki yaşamı partilidir.

Sürgüne gönderildiği Diyarbakır'da hem parti içinde çalışıyor, hem de Kürdistan'daki sendikal örgütlenme içinde önder bir rol oynuyor. 1977-80 yılları arasında Genel-iş Diyarbakır Şube Başkanı, aynı zamanda DİSK 10.Bölge temsilcisidir. Devrimci militan kişiliği, Diyarbakır'daki işçi grevleri sırasında iyice öne çıkıyor. TKSP Merkez Komitesi üyelğine getiriliyor.

12 Eylül'den sonra İran'a geçiyor. Toparlanma, yeni bir direniş örgütlenme şans ve olanaklarını araştırıyor. Bu şansını görüyor ve partisini bu görevlere yanıt verecek duruma getirmek için zorluyor. Başarılı olamıyor. Parti içinde mücadele ortamı bulamıyor. 1983 başlarında bir grup yoldaşıyla birlikte TKSP'den ayrılıyor. Roja Welat grubunu oluşturuyorlar. Zeki'nin ölümüne dek genel sekreterliğini yaptığı TSK (Tevgera Sosyalista Kürdistane) bu örgütlenmenin büyümesi ve KİP-GBK ile birleşmesiyle ortaya çıkıyor.

Bu yıllarda ayrılma ve kopuşmalar devrimci hareket için günlük olay durumuna gelmişti. Döneme damgasını vuran bölünme ve kopmalardı. Geleceğin ipuçları ise, kimin kimden ayrıldığından çok, kimin ayrıldıktan sonra ne yapacağı sorusunda düğümleniyordu.

TKSP'den kopuşun iki önemli gerekçesi, Zeki Adsız ve arkadaşlarının yollarını çizen iki temel hareket noktası oldu: Bağımsızlık hedefi ve silahlı mücadele.

Bu hedeflere uygun yoğun bir çaba içinde olduklarını, başta Zeki'nin bedeninin her hücresiyle kendini bu çalışmaya adanmış olduğunu biliyorum. Zeki, Avrupa'da çürümeyi de, varlığını ve meşruluğunu birlik görüşme ve toplantılarında, diplomatik ilişkilerde arayan bir "siyasetçiliği" de reddetti. Üstünlüğü buradadır. Kahırlı ve en zor yolu seçti. Mücadeleyi toprağında yürütecek yeni güçler hazırlamak için çalıştı ve bunu PKK kanalından yükselen mücadeleye düşmanlık yapmadan sürdürme sorumluluğunu da gösterdi. Bir üstünlüğü de buradadır.

İki kez hastanede ziyaretine gittim. Kanser olduğunu öğrenmiş, ancak kendini bırakmamıştı. Yaşama ve kavgaya öylesine bağlı ölümden öyle uzak duruyordu ki, durumun çaresizliğini bütün açıklığıyla bilen eşi-yoldaşı Şadiye Hanım bile içinde yeni umutlar yeşertebiliyordu. Ziyaretimde hastalıktan çok siyasetten konuştuk. Kürdistan'daki olaylardan hoşku duyuyor, sürecin geri çevrilmeyeceğine kesin gözüyle bakıyordu. İkinci ziyaretimde, çok halsizdi. Üçüncü ziyareti yapmayı düşündüğümden bir gün önce öldüğünü öğrendim.

16 Nisan günü yoldaşlarını hastaneye çağırıyor. Son sözlerini söylüyor. "Kişiler gelip geçicidir, önemli olan örgüt ve örgütlü mücadeledir. Örgütlü ve kolektif çalışın. Kürdistan devriminin çıkarlarını herşeyin, örgütün de üstünde olduğunu unutmayın. Kazanmak için çalışın."

Zeki Adsız'ın son sözleri yaşam çizgisine uygun düşüyor.

Zeki Adsız'ın iki çocuğu var. Büyük, 15-16 yaşlarında: Filinta. Filinta, adını, Birinci Dünya Savaşının çok popüler tüfeğinden almış. Filinta, Türkçe'de daha çok da Kürtçe'de genç, uzun boylu yiğit anlamında kullanılıyor. Zeki, şimdi artık ince, uzun boylu bir delikanlı olan oğluna Kürtlerin çok sevdiği bir silahının adını koymuş. Kızı Şervan, yaşı daha küçük, akıllı gözlerle bakıyor. Annesine, bir yerden ölenlerin çok sonra tekrar dirilip geldiklerini duyduğunu söylemiş. Şervan, Kürtçe savaşçı demek.

Filinta ile Şervan'ın anneleri Şadiye Adsız, bu devrimci kadın, ayların üzüntüsüyle süzölmüş, metin, ağırbaşlı ve inançlı yüzüyle kocasıyla yaşam boyu paylaştığı mücadeleyi sürdürmeye, çocuklarını babalarının yolunda yetiştirmeye hazırlanıyor.

Eşi, çocukları ve yoldaşları, Zeki adsız'ın onlara, başeğmeyen bir devrimcinin temiz ve onurlu adını bıraktığından emin olabilirler. Zaten emindirler.

Geride kalanlara, kavgada kavgasını ve anısını yaşatmak düşüyor.

BAŞKALARINI SUÇLAMAKLA İNSANLAR AKLANMIYOR!..

özcan

Yekitiya Sosyalist'in 25'inci sayısında İ.Güçlü, Felemez Serbest imzasıyla "Yazılı tarihin önemi ve korkaklığın teorisi komploculuk" başlıklı bir yazıda, komploculuğu irdeliyor(!). Ve konu ile yakından uzaktan, ilgisi olmadığı halde Değerli önderimiz TSK Genel Sekreteri, Kürt halkının yiğit evladı Zeki Adsız'ı ve dolayısıyla TSK'yu da komploculuğa buluşturmak istiyor. Ve: "Zeki Adsız ve başkaları TKSP'den ayrıldıktan sonra söylenenleri düşünelim. Ne yazık ki, Zeki Adsız kendisi hakkında söylenenlerden ders çıkarmamışçasına, kendisiyle birlikte olup-ta ayrı düşenlere söyledikleri de, işin tam da trajedi-komik karakterini ortaya çıkarıyor." Diyor. Komplocu anlayışı eleştirirken, TSK ve onun önderi ile ilgili bu tür bir genelleme yapıyor. Neya komploculuk diyor, kime nasıl bir komplo tertiplendiğini belirtmeden Zeki Adsız ve TSK üzerinde kuşku bulutları yaratıyor. Bay hukukçu! buna hukuk dilinde ne denir bilmiyorum; ama siyasette bunun adı basit komploculuktur.

"Biz kimseyi ajan ilan etmemişiz. Elimize devrimci kanı bulaşmamış." diyorsunuz; güzel bir olay... Peki TSK'da böyle bir olaya mı rastladınız ve neden gizliyorsunuz?..Biz Zeki Yoldaşın da

katıldığı Avrupa Konferansında, bizden ayrılan ve bulunduğu birimde örgütü dağıtmaya yeltenen bir unsur için "alçak" terimini kullandık. Bu konferansın ortak belirlemesiydi. Ve bu "alçak" dediğimiz insanın şimdi nerede ne ile meşgul olduğunu İ.Güçlü kendisi de biliyor. Eğer savunmak istiyorsa açık savunmalıdır. Ama İ.Güçlü'nün, kendilerinden ayrı düşenleri siyasi olarak öldürmek için ciltler dolusu bilim dışı eleştiriler yazdıklarını; konuşma metinlerini teyp kasetlerine doldurup ülke ülke dolaştıklarını bilmiyen yok.. "Dürüstlük devrimci eleştirinin ölçütü olmalıdır." Biz, örgütlü mücadelenin gönüllü birliğe dayalı olduğunu biliyoruz; ve örgütlü mücadele olmadan Kürdistan'ın kurtuluşunun mümkün olmadığına inandığımızdan, ideolojik-politik ayrılığımı koymadan örgütsel yaşamı terk ederken, örgüt dağıtmaya yeltenenleri şimdi de "alçak" olarak değerlendiriyoruz. Yarası olan gocunur.

Zeki Adsız'ın onurlu mücadelesi ve değerli çalışmaları karşısında şimdiye kadar susta duran süngüsü düşüklerin, bugün sütlü sütlü melemesinin ardında yatan nedenleri biz iyi biliyoruz.

Çünkü, siz sıcak mücadele alanlarında belli bir militan kadroya sahip, Ala Rızgari gibi hazır bir örgütü yönetmekten aciz kalıp, abacılıktan pizacılığa terfi etme mücadelesi verirken; Aynı süreçte, Zeki Adsız, Urfan Alparslan ve bir avuç yiğit TSK militanı Avrupa

bataklığını terkedip örgüt yaratmak ve Kürdistan'da gelişen mücadeleye müdahale edebilmek için zamanla yarıştılar; ölümün üstüne üstüne yürüdüler. Ve bu yolda canlarını feda ederek, yığıtlıkları ve devrimci mücadeleye bağlılıklarıyla Kürt halkının örnek önderleri olarak tarihe yazıldılar. Bu önderlerin mücadelesi ve TSK'nın çıkışı sizin gibi önderlik iddiasında olan insanlara dayatılıyor. Bugün taban, 20 yıldır örgüt kurma iddiasında olan ama naylon örgütlenmeyi aşamayanlardan hesap soruyor.

Siz şimdi, yeniden toparlamaya çalıştığımız militan insanlara karşı, bir yandan "Ben geçmişte Ala Rızgar'yi şeklen de olsa temsil eden arkadaşlarımıza eleştiri yöneltirken tüm haklılığımıza karşı, çok sert bir üslup kullandığımıza inanıyorum. Eleştirilerde üslup olarak yer yer bilimsellikten uzak bir duygusallığa kapıldığımızı görüyorum" diyerek, işlediğiniz suçların günahlarını çıkarmaya çalışırken; diğer yandan, sizden hesap soran ve 1980 sonrası olumlu çıkışlarıyla taban tarafından size örnek olarak dayatılan, TSK ve onun ölümsüz önderi Zeki Adsız'a çamur atarak kendinizi aklamak istiyorsunuz. Bunlar basit oyunlardır. Ama suyu çekilmiş değirmene dönenlerin başuracağı başka bir yöntem de yoktur. Bu nedenle sizi anlamak mümkün...

İSVİÇRE'DE FAŞİST TÜRK ÇETELERİN ÖRGÜTLENMESİ ENGELLENİYOR!

İnsanlık tarihi binbir acı ile doludur. Hiçbir acı faşizm kadar acımasız, derin olmamıştır. İnsanlığın yüzkarası olan faşizm daha güçlü olabilmek, yaşayabilmek için, geleneği olan, acımasız zulmüne devam etmektedir.

Yakın tarihimizde Franko, Mussolini, Hitler, Pinoşe ve Evren vb.'den ders alan faşist güçler bugün daha bir akıllıca çalışmalarını sürdürüyorlar.

12 Eylül 1980'den önce devlet ve Kontr-gerilla destekli MHP'li sivil fa-

şistler, Türkiye ve T.Kürdistan'ında halk muhalefetine önderlik eden yurtsever, devrimci ve komünistlere saldırdılar. MARAŞ, SIVAS, ÇORUM vb.kentlerde yaşananlar unutulmazlığa yazılan olaylardır. Halklarımızın yüreğinde derin yaralar açan kitle kıyımları ve bu kıyımlara fiili önderlik eden köpekler, bugün bakanlık koltuklarıyla diktatör faşist cuntadan sonra, faşist ANAP iktidarı tarafından ödüllendirildiler. Yüzlere onurlu halk ev-

ladı, devrimci ve komünistin kanına giren faşist çeteler, bugün de Avrupa'da, yabancı düşmanlığı temelinde örgütlenmeye çalışan Neo-faşistlerin yanısıra, Avrupa'lı tekellerden uluslararası uyuşturucu, silah ve diğer türden işlerin trafiğini ellerinde bulunduruyor ve bu geniş maddi olanaklarla örgütlenmeye çalışıyorlar.

İsviçre'de çeşitli yörelerde, kültür gecesi adı altında faşistler örgütlenmek istiyor. Bu Türk Kültür gecelerinin

den biri de 23.06.1990 tarihinde Kanton Aargau'nun Reinach köyünde yapılmak istendi. Biz Heviye Gel taraftarlarıyla, Türkiye'li devrimci demokratlar eylem kararı aldık. Yapılan eylemde aktifçe yer aldık. Eylemimizin amacı "gece"yi yaptırmamaktı. Yaklaşık olarak biz, devrimci demokratlar 350-400 kişiydik. Eylem saat beş(5)'ten 21.30'a kadar devam etti. Salonu ablukaya (çembere) alan bizler faşistlerin salona yaklaşmalarına izin vermedik. Nitekim geceyi yaptırmadık. Böylece eylemimiz amacına ulaşmış oldu.

Daha öncede İsviçre'de birkaç kez faşistlerin "gece"leri engellenmişti.

İnsanlık onuruna sahip çıkan, ezilen halkların davasına kendi davasıymış gibi bakan, dünyada kardeşçe ve özgürce yaşamak isteyen herkes faşizme karşı

mücadelede omuz omuza vermelidir.

Çünkü; dün, Venica, Babiya, Dasechau, Auswich, Paris, Acrapol, Halepçe... yarın başka bir yerde yanar,

yerle bir olur. Onun içindirki, sloganımız 'Faşizme karşı mücadelenin vatani yoktur' olmalı.

YOLDAŞLAR

Sermaye adına süngü zoruyla yönetime faşist generaller tarafından el koyuşunun onuncu yılını geride bırakırken, Türkiye ve Kürdistan'da gelişen mücadeleyi faşist (ss) KHK namelerle engellemek istiyor.

Bu on yıllık süreçte Türkiye ve Kürdistan'da açlık, sefalet, zulüm, baskı ve işkence günlük yaşamın bir parçası haline getirildi getiriliyor. Ülkemiz Kürdistan'da dağ başlarında köy meydanlarında ve sokak ortalarında sorgusuz yurtsever insanlarımız kurşunlara hedef olurken, cezaevlerinde insanlarımız teslim alınmaya yok edilmeye çalışılmaktadır.

Yoldaşlar;

Ülkemiz Kürdistan boydan boya askeri karargahlarla çevriliyor her gün onlara insanımız işkenceye geçiriliyor. Bütün bu baskılara rağmen Türkiye'de işçi eylemleri, Kürdistan'da halk ayaklanması Nusaybin, Cizre, vb eylemler ile kitleselleşerek devam ediyor. Analar kendini yakıyor, umut kan ve zulme üstün geliyor.

Gerek 12 Eylül'ü onuncu yılında gerekse Türkiye ve Kürdistan'da artan baskıları protesto etmek için "Devrimci Birlik platformu" çağrısı üzerine 14 Ağustos'ta 10'a yakın Türkiye ve Kürdistan'lı örgüt bir araya geldik ve yürüyüş kararı aldık. Bir hafta önceden ortak bildiri dağıtıldı. Binlerce alış ya-

pıldı.

Biz , Paris TSK taraftarları olarak aktif bir şekilde eylemlerde yer aldık. Çok sayıda ortak bildiri ile birlikte TSK AV. temsileliliğinin bildirimlerini dağıttık. 8 Eylül Cumartesi saat 14.00'te Paris'in Bastille alanından, Gare de l'est'e kadar yaklaşık 2500 kişinin katılımıyla faşizmi ve Kürdistan'daki baskıları bir kez daha lanetledik.

Platformda yer alan örgütler şunlardır:

Devrimci Partizan, EKİM-Fransa, Devrimci Dayanışma, Heviya Gel, TDKP-Fransa, KAWA-Fransa, Kurtuluş Hareketi, Av.Dev-Genç, Devrimci Birlik Platformu (PKK, SVP, DKP, TKP-B, THKP-C Acilciler, 16 Haziran Hareketi).

Platformda yer almayıp yürüyüşe katılan örgütler:

TEKP, TKP/ML Hareketi

Ayrıca Irak'ın Kuveyt'i işgaliyle ilgili olarak geniş bir şekilde Fransızca afiş yaptık. Fransızca yazılan afişte şunlar yer alıyordu.

"Irak Kuveyt'i işgal ediyor, unutmayalım ki Kürdistan işgal altındadır."

Heviya Gel Paris muhabiri

Yoldaşlar;

12 Eylül askeri faşist darbenin iktidara gelişinin 10. yıl protesto yürüyüş ve mitingi, bu yıl İsviçre alanında yığinsal olarak protesto edildi.

8 Eylül'de Lozan'da Türkiyeli, Kürdistan'lı ve İsviçre'li 50'e yakın örgütün çağrısıyla 12 Eylül protesto yürüyüşü ve mitingi yapıldı. Yürüyüş Lozan'da yapılmasının nedeni ise, İsviçre Compair (fuar) her yıl düzenlenen gösteriler, tanıtma vs.dir. Bu yıl ise, İsviçre fuarına Türkiye şeref üye olarak davet edilmediydi. Yürüyüş boyunca sloganlarla 12 Eylül protesto edildi. Ayrıca fuarın kapısı güvenlik güçleri tarafından sıkı kontrol edilmesine rağmen, saldırı düzenlendi. Polis olayı su ve göz yaşartıcı kullanarak engelledi. Yürüyüş 7 ile 10 bin arasında bir katılım oldu. Biz , Heviya Gel taraftarları olarak aktif bir şekilde yer aldık. Yapılan eylemde başında geniş yer verildi.

Heviya Gel-İsviçre Muhabiri

Yoldaşlar!

Faşizmin iktidara el koyup Türkiye ve Kürdistan halklarının üzerine kara bir bulut gibi çökmesinin ardından on yıl gibi bir zaman geçti.

Mücadele tüm yönleriyle devam ediyor. Ülke zemininde işçi sınıfının,

ögrenç gençliğin, memurların ve bir bütün olarak Kürt halkının omuzlarında yükselen devrimci mücadele faşizmi geriletıyor. Faşist iktidar yaşamını devam ettirmek için yeni yeni kararnamelele zulmünü arttırmaya çalışıyor ve son olarak, körfez bunalımıyla birlikte savaş çıkırtkanlığı yaparak, şoven duyguları şahlandııyor ve bu vesile ile katliamlarını gizlemeye çalışıyor.

12 Eylül yıldönümüne böylesi bir ortamda girdik. Devrimci güçlerin safılarını sıklaştırması zorunlu olduğu bir ortamda, faşizme karşı yeterli birlikteliği sağlayamadık. 12 protesto eylemi

için iki ayrı platform oluştu. Hareketlerin ileri sürsükleri bahaneler faşizme karşı birliktelik için engel olacak nitelikte olmasa da sunni ayrılıklar yaratıldı. Biz bu ayrılıkları giderme imkanına sahip olamadık ve oluşan her iki platformda da yer alarak faşizmi lanetledik.

Devrimci Partizan, EKİM-YDK, Devrimci Dayanışma, Heviya Gel, TDKP-YDÖ, Kawa-BRD, Kurtuluş Hareketi, Devrimci Birlik (PKK, SVP, DKP, TKP-B, THKPC Acilçiler, 16 Haziran Hareketi) örgütlerden oluşan platform ortak bir bildiri ve Köln'de bir merkezi yürüyüş eyleminde anlaştı.

8 Eylül 1990 Cumartesi günü yapılan eyleme on bin civarında bir kitlenin katılımı sağlandı faşizm lanetlendi.

Hareketimizin de içinde yer aldığı diğer bir eylem platformu Duisburg, Köln ve Frankfurt gibi almanya'nın büyük illeri başta olmak üzere, yöresel eylemler geliştirildi, Konsolosluklara siyah çelenk bırakıldı, arabalı yürüyüşle protestolar yapıldı ve gece meşaleli yürüyüşle faşizm lanetlendi.

H.Gel Almanya muhabiri

REH

Suwarekî dev ji hev
û simbêlên wî sor
Awirên wî tûj,
û du çavên wî sor
Destên wî li hewa
û berê wî li jor
Hat,
û wekî bayê bezê
dî ber min re derbas bû.

Nizanim dî mêjû de,
yan dî xewnê de min ew dibû
Her wekî min ew dinas bû,
Kum û koloz bû li serê wî,
Şal û şapik li bejna wî
Hey hawar çî dilêr û çî mêrxas bû.

Bi çekên cengê ve xwe rapêça bû,
Destekî wî bi çakûç bû
û yê dêtir bi das bû.

Di wan rojan de...
Di wan rojên pîrr teng de..
Di wan rojên teng û bi deng de!
Di wan rojên şermezari
Ku zemîn xwîn digriya,
Ku asmanê welatê me jahr dibari.

Digel heval û hogiran xwe gihande
çiya.

Bi lez û bê rawestan,
Çarhawir deng veda û qêriya
Çêlikên asena har bibûn,
Girêz ji devê wan her dibariya.

Jêr û jor lê bûne agir,
Dar û ber şaş û metal,
Dîrok şermezar,
Û vîndara wî bi dest,
Mîna kewê ribat
Qeb qeba wî bû
Li ser zinaran
Li ser piya.

Ji Îskender û virde,
Gelek rojên wusa dîtin TORÎSAN

Lê,
Nebibû binerê mêrxasekî wusa
Mêrxasê çiya.

Gelek caran roj hilatin
û çûne ava.
Şev dihatin bo ramusana her dû
çava.

Lê SERDAR'ê serdaran,
Jîr û hişyarê hemî caran,
Zû bi zû ne diket nav dav û rava.
Te digot qey iro ye,
Welatê Kurda bi destê wî
wê bibe ava.

Ne diwestiya..ne direviya,
Agirê HESoyê ŞIVAN
Ketibû nav dil û hinava.
Ji nişkav hate xwar dara jîyanê
Dilxweş û şad bû TORÎSAN
Cîro dikeniya..
Lawij digotin ZAB û ne digiriya..
Hemîyan pêkve,
Gerandin,
Av û şîyan didan derxika nûh,
Dayikên nûhatî
û
zarokên sava...

DÎLDARŞEKO